

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE
AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE

Vojkova 1b, 1000 Ljubljana

T: 01 478 40 00
F: 01 478 40 52
E: gp.arso@gov.si
www.arso.gov.si

sk. : sk. : ? : - prit. zop, okolje

Številka: 35407-104/2006- 391

Datum: 20. 1. 2014

ODVETNIŠKA PISARNA		
ODDANO	DATUM	PODPIS
PREJETO	DATUM	PODPIS
	22-01-2014	K. Z.

Agencija Republike Slovenije za okolje izdaja na podlagi četrtega odstavka 8. člena Uredbe o organih v sestavi (Uradni list RS, št. 58/03, 45/04, 86/04-ZVOP-1, 138/04, 52/05, 82/05, 17/06, 76/06, 132/06, 41/07, 64/08-ZViS-F, 63/09, 69/10, 40/11, 98/11, 17/12, 23/12, 82/12, 109/12, 24/13, 36/13 in 51/13), prvega odstavka 129. člena in prvega odstavka 135. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10) in prvega odstavka 72. člena v povezavi s 172. členom Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-Odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13) na zahtevo stranke Lafarge Cement, d.o.o., Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, ki jo po pooblastilu direktorja Primasa Haimo zastopa Odvetniška družba Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p., d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, v zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obstoječe naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, naslednje

I.
SKLEP

1. Zahteva stranke - upravljavca Lafarge Cement, d.o.o., Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave za proizvodnjo cementa, ki se nahaja na lokaciji z naslovom Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parcelnimi številkami 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje, se v delu, v katerem presega proizvodno zmogljivost 1250 ton cementnega klinkerja na dan, **zavrže.**
2. Postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) – uporaba odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči v napravi za proizvodnjo cementa, ki se nahaja na lokaciji z naslovom Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parcelnimi številkami 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje, **se ustavi.**

II.

OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

1. Obseg dovoljenja

Stranki - upravljavcu Lafarge Cement, d.o.o., Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje (v nadaljevanju: upravljavec) se izda okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje obstoječe naprave za proizvodnjo cementa, s proizvodno zmogljivostjo 1250 ton cementnega klinkerja na dan, ki se nahaja na lokaciji z naslovom Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parcelnimi številkami 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje.

Naprava za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijski peči in cementov sestoji iz naslednjih nepremičnih tehnoloških enot:

1. Priprava in skladiščenje surovin:
 - mlin surovine (N3)
 - silosa homogenizirane surovinske mešanice (N7)
 - kompresorji za homogenizacijo (N8)
 - silosi za surovino (N9)
2. Priprava in skladiščenje goriv:
 - mlin premoga (N6)
 - vrečasti filter mlina premoga (N13)
 - silos kosovnega premoga (N15)
 - silos zmetega premoga (N16)
 - rezervoarji za ekstra lahko kurilno olje (N21)
3. Proizvodnja cementnega klinkerja v rotacijski peči z napravami za doziranje surovin in goriv:
 - rotacijska peč za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote (N1)
 - rešetkasti hladilec klinkerja (N5)
 - elektro filter Elex rotacijske peči in mlina surovine (N11)
 - elektro filter hladilca klinkerja (N12)
 - ventilatorji zraka za hladilce klinkerja (N20)
 - dozirna naprava za hidrirano apno (N14)
 - mokri pralnik dimnih plinov (N23)
 - naprava za selektivno nekatalitično redukcijo dušikovih oksidov (naprava SNCR)
 - nepremični motor z notranjim zgorevanjem za pridobivanje električne energije v sili (N22)
4. Priprava in skladiščenje cementov:
 - mlin cementa (N4)
 - elektro filter mlina cementa (N19)
 - silosi cementa (N9)
 - skladiščni silos klinkerja in dodatkov – hala (N18)
5. Pakiranje in odprema cementov:
 - dozirno – pakirne naprave (N10).

2. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi v zrak

2.1. Zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak

2.1.1. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov za zmanjševanje emisij:

- pazljivo ravnanje z materiali pri postopkih prevoza surovin in izdelkov, prevoz z majhnim obribom materiala in izogibanje padanju oz. stresanju materiala z velikih višin,
- čiščenje odpadnih plinov z napravami za čiščenje odpadnih plinov, ki ustrezajo najboljšim razpoložljivim tehnikam,
- izvajanje tehničnih ukrepov na kurišču in drugih ukrepov čiščenja odpadnih plinov, ki ustrezajo stanju tehnike za zmanjšanje emisij dušikovih oksidov,
- zagotavljanje obratovanja pri podtlaku pri rotacijski peči in napravi za hlajenje cementnega klinkerja, sušilnikih, napravah za mletje in prevoz, silosih in prekladalnih napravah ter zajemanje in odpraševanje zraka, ki pri tem nastaja,
- vračanje prahu surovin, prahu surove moke, prahu iz peči za žganje cementnega klinkerja, prahu cementnega klinkerja, premogovega prahu in cementnega prahu, ki v različni sestavi in zrnatosti nastaja v posameznih procesih obravnavane proizvodnje, v celoti v postopek proizvodnje cementa na ustreznih mestih naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja,
- izločanje alkalijskih, žveplovih, klorovih, fluorovih in drugih spojin, ki se pojavljajo v zunanjem krožnem toku snovi, z odpraševalnimi napravami in njihovo ponovno dodajanje zmesi surovin.

2.1.2. Upravljavec mora zagotoviti izločanje prahu iz zajetih odpadnih plinov iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja z uporabo vrečastih filtrov, filtrov z nasuto plastjo, elektrostatskih filtrov ali aerociklonov.

2.1.3. Upravljavec mora na mestih, kjer se izvaja skladiščenje, pakiranje, pretovarjanje surovin in trdnih goriv ter pri pakiranju in odpremi proizvodov v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja izvajati naslednje ukrepe za zmanjševanje razpršene emisije snovi v zrak:

- zaščito **pred vetrom** z uporabo protivetrnih ovir,
- utrjevanje manipulativnih površin, mokrenje transportnih poti in manipulativnih površin,
- premično in nepremično vakuumsko odsesavanje in
- zapiranje silosov ter zajem prahu z vrečastimi filtri pri polnjenju in praznjenju silosov.

2.1.4. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja zagotoviti zajemanje odpadnih plinov na izvoru in izpuščanje zajetih odpadnih plinov v zrak skozi izpuste Z1, Z2 in Z4, definirane v točki 2.2 izreka tega dovoljenja.

2.1.5. Upravljavec mora zagotoviti, da na izpustih Z1, Z2 in Z4 niso presežene dopustne vrednosti, določene v točki 2.2 izreka tega dovoljenja.

2.1.6. Dopustne vrednosti, določene v točki 2.2 izreka tega dovoljenja, se nanašajo na suhe odpadne pline pri normnih pogojih, ki so razredčeni le toliko, kolikor je to tehnično in obratovno neizogibno. Količine zraka, ki se dovajajo v napravo zaradi redčenja ali hlajenja odpadnih plinov, se ne upoštevajo pri določanju koncentracije snovi in masnega pretoka snovi v odpadnem plinu.

2.1.7. Upravljavec mora pri stanjih in pojavih, pri katerih se morajo čistilne naprave odpadnih plinov izklopiti ali obiti oziroma kadar gre za zagon, ustavljanje in

podobne prehodne pojave v tehnološkem procesu, zagotoviti stalen nadzor in njihovo vodenje tako, da se ne presega najnižja dosegljiva raven emisije v teh pogojih.

- 2.1.8. Upravljavec mora imeti za naprave za čiščenje odpadnih plinov na izpustih z oznakami Z1, Z2 in Z4 poslovník in zagotoviti, da naprave za čiščenje odpadnih plinov obratujejo v skladu s poslovníkom.
- 2.1.9. Upravljavec mora na izpustih z oznakami Z1, Z2 in Z4 zagotoviti, da se obratovalni dnevnik za naprave iz točke 2.1.8. izreka tega dovoljenja vodi v obliki vezane knjige z oštevilčenimi stranmi.
- 2.1.10. Upravljavcu se dovoli, da kot gorivo uporablja v rotacijski peči za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote (N1) iz točke 1 izreka tega dovoljenja le premog, petrolkoks in kurilno olje EL (ekstra lahko).
- 2.1.11. Upravljavcu se dovoli, da uporablja kot gorivo v nepremičnem motorju z notranjim izgorevanjem za pridobivanje električne energije v sili (N22) iz točke 1 izreka tega dovoljenja le dizelsko gorivo.
- 2.1.12. Nepremični motor z notranjim izgorevanjem za pridobivanje električne energije v sili (N22) lahko obratuje samo za pogon rezervnega ali zasilnega napajanja elektrike, pri čemer njegov obratovalni čas ne sme presegati 300 ur letno.
- 2.1.13. Upravljavec mora za nepremično opremo za hlajenje in klimatizacijo, ki vsebuje določene fluorirane toplogredne pline, zagotavljati, da se ti hladilni plini pri namestitvi, obratovanju, vzdrževanju, razgradnji ali odstranjevanju te opreme, ne izpuščajo v zrak.

2.2. Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak

- 2.2.1. Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave z oznako izpusta Z1, na katerega so vezane tehnološke enote rotacijska peč z mlinom surovine (N1), hladilec klinkerja (N5) in mlin premoga (N6) iz točke 1 izreka tega dovoljenja, se določijo na podlagi dopustnih vrednosti v Preglednici 1 in Preglednici 2 in na način, določen v točkah 2.2.2 in 2.2.3 izreka tega dovoljenja.

Izpust z oznako: Centralni izpust razžvepljevalne naprave - Z1

Vir emisije: Naprava za proizvodnjo cementa

Tehnološke enote vezane na izpust:

- rotacijska peč (N1) z mlinom surovine (N11)
- hladilec klinkerja (N5)
- mlin premoga (N6)

Gauss-Krügerjevi koordinati izpusta: Y= 503025, X= 109409

Višina izpusta (od tal): 100 m

Oznaka merilnega mesta: ZMM1A

Preglednica 1: Dopustne vrednosti parametrov za odpadne pline posamezne tehnološke enote - iz rotacijske peči (N1) z mlinom surovine (N11) in mlina premoga (N6)

Parameter	Izražen kot	Enota	Dopustna vrednost
Celotni prah	-	mg/m ³	20
Žveplovi dioksidi	SO ₂	mg/m ³	350
Dušikovi oksidi	NO ₂	mg/m ³	500
Benzen	-	mg/m ³	5
Vsota snovi iz I. nevarnostne skupine rakotvornih snovi: - Arzen in njegove spojine, - Benzo(a)piren, - Kadmij in njegove spojine	As - Cd	mg/m ³	0,05
I. nevarnostna skupina anorganskih delcev: Živo srebro in njegove spojine	Hg	mg/m ³	0,05
I. nevarnostna skupina anorganskih delcev: Talij in njegove spojine	Tl	mg/m ³	0,05
Vsota anorganskih delcev II. nevarnostne skupine: - Svinec in njegove spojine, - Kobalt in njegove spojine, - Nikelj in njegove spojine, - Selen in njegove spojine	Pb Co Ni Se	mg/m ³	0,5
Vsota anorganskih delcev III. nevarnostne skupine: - Antimon in njegove spojine, - Krom in njegove spojine, - Baker in njegove spojine, - Mangan in njegove spojine, - Vanadij in njegove spojine, - Kositer in njegove spojine,	Sb Cr Cu Mn V Sn	mg/m ³	1
Vsota anorganskih delcev I., II. in III. nevarnostne skupine		mg/m ³	1
Fluor in njegove hlapne spojine	HF	mg/m ³	3
Klor in hlapni kloridi	HCl	mg/m ³	30
Amoniak	-	-	a.)
Ogljikov monoksid	-	-	b.)
Poliklorirani dibenzodioksini (PCDD) in poliklorirani dibenzofurani (PCDF)	TEQ	ng/m ³	0,1

a.) Mejna vrednost ni predpisana, meritev je potrebno izvajati kot trajne meritve.

b.) Mejna vrednost ni predpisana, meritev je potrebno izvajati kot občasne meritve.

Preglednica 2: Dopustne vrednosti parametrov emisije snovi v zrak za odpadne pline iz posamezne tehnološke enote - hladilca klinkerja (N5)

Parameter	Enota	Dopustna vrednost
Celotni prah	mg/m ³	20

2.2.2. Na merilnem mestu ZMM1A na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave z oznako Z1 se za zmes odpadnih plinov iz rotacijske peči z mlinom surovine in iz mlina premoga ter odpadnih plinov iz hladilca klinkerja, dopustna vrednost in skupna računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih določi na naslednji način:

$$E_{skupna} = \frac{\sum_{i=1}^n E_i \times V_i}{\sum_{i=1}^n V_i}$$

pri čemer je:

- E_{skupna} dopustna vrednost ali skupna računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih za zmes odpadnih plinov na merilnem mestu ZMM1A na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave z oznako Z1,
- E_i dopustna vrednost ali računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih, ki so določeni za odpadne pline posamezne tehnološke enote vezane na Centralni izpust razžvepljevalne naprave z oznako Z1, pri čemer se upošteva, da je vrednost za E_i enaka nič, če za odpadne pline posamezne tehnološke enote za to snov ni določena dopustna vrednost E_i
- in
- V_i prostorninski pretok odpadnih plinov posamezne tehnološke enote vezane na Centralni izpust razžvepljevalne naprave z oznako Z1.

- 2.2.3. V izračunu skupne računsko vsebnosti kisika na merilnem mestu ZMM1A na centralnem izpustu razžvepljevalne naprave se za odpadne pline rotacijske peči z mlinom surovine in mlina premoga upošteva računsko vsebnost kisika 10 volumskih %, za odpadne pline hladilca klinkerja pa 21 volumskih %.
- 2.2.4. Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak iz hladilca klinkerja z izpustom Z2 so določene v Preglednici 3.

Izpust z oznako: Izpust hladilca klinkerja - Z2

Vir emisije: Naprava za proizvodnjo cementa

Tehnološka enota vezana na izpust: Hladilec klinkerja (N5)

Gauss-Krügerjevi koordinati izpusta: Y= 503068, X= 109372

Višina izpusta (od tal): 20 m

Ime merilnega mesta: ZMM2

Preglednica 3: Dopustne vrednosti parametrov na merilnem mestu ZMM2

Parameter	Enota	Dopustna vrednost
Celotni prah	mg/m ³	20

- 2.2.5. Dopustne vrednosti emisij snovi v zrak iz mlina cementa z izpustom Z4 so določene v Preglednici 4.

Izpust z oznako: Izpust EF mlina cementa - Z4

Vir emisije: Naprava za proizvodnjo cementa

Tehnološka enota vezana na izpust: Mlin cementa (N4)

Gauss-Krügerjevi koordinati: Y= 503155, X= 109322

Višina izpusta (od tal): 15 m

Ime merilnega mesta: ZMM4

Preglednica 4: Dopustne vrednosti parametrov na merilnem mestu ZMM4

Parameter	Enota	Dopustna vrednost
Celotni prah	mg/m ³	20

- 2.2.6. Upravlavec mora zagotoviti, da največji prostorninski pretoki in največji masni pretoki emisije snovi v zrak iz posameznih izpustov iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne presegajo vrednosti iz Preglednice 5:

Preglednica 5: Največji prostorninski pretoki in največji masni pretoki na posameznih izpustih

Oznaka izpusta	Največji prostorninski pretok odpadnih plinov	Največji masni pretok celotnega prahu	Največji masni pretok dušikovih oksidov, izraženih kot NO ₂	Največji masni pretok benzena
	m ³ /h*	kg/h	kg/h	kg/h
Z1	241.667	4,833	77,276	0,773
Z2	25.000	0,500	-	-
Z4	29.000	0,580	-	-

* prostorninski pretok pri normnih pogojih

- 2.2.7. Upravlavec mora zagotavljati, da največji masni pretoki snovi iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne presegajo vrednosti, določene v Preglednici 6.

Preglednica 6: Največji masni pretoki snovi iz naprave

Snov	Izražen kot	Največji masni pretok
Žveplov oksidi	SO ₂	20,00 kg/h
Dušikovi oksidi	NO ₂	77,276 kg/h
Benzen	-	0,773 kg/h
Celotni prah	-	6,613 kg/h
Svinec in njegove anorganske spojine	Pb	0.025 kg/h
Arzen in njegove anorganske spojine	As	0.0025 kg/h
Kadmij in njegove anorganske spojine	Cd	0.0025 kg/h
Nikelj in njegove anorganske spojine	Ni	0.025 kg/h
Živo srebro in njegove anorganske spojine	Hg	0.0025 kg/h
Benzo(a)piren	-	0.0025 kg/h

2.3. Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem za emisije snovi v zrak

- 2.3.1. Upravlavec mora zagotoviti obratovalni monitoring emisij snovi v zrak na vseh, v točki 2.2 izreka tega dovoljenja definiranih merilnih mestih za nabor snovi, ki je določen v točki 2.2 izreka tega dovoljenja.
- 2.3.2. Upravlavec mora v okviru obratovalnega monitoringa na merilnem mestu ZMM1A na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave z oznako Z1 zagotoviti izvajanje trajnih meritev naslednjih parametrov:

- temperature odpadnih plinov (T),
 - volumskega pretoka odpadnih plinov (Q),
 - dušikovih oksidov (NO_x),
 - ogljikovega monoksida (CO),
 - celotnega prahu in
 - kisika (O₂).
- 2.3.3. Upravljavec mora zagotoviti, da so trajne meritve iz točke 2.3.2 izreka tega dovoljenja izvedene tako, da zagotavljajo podatke o masnem pretoku in koncentraciji snovi v odpadnih plinih, za katere so predpisane trajne meritve.
- 2.3.4. Upravljavec mora zagotoviti, da je vgradnja merilne opreme za trajne meritve in opreme za zapisovanje in vrednotenje podatkov iz točke 2.3.2 izreka tega dovoljenja v skladu s standardom SIST EN 14181.
- 2.3.5. Upravljavec mora zagotoviti umerjanje merilne opreme za trajno merjenje iz točke 2.3.2 izreka tega dovoljenja v skladu s standardom SIST EN 14181 najmanj enkrat na tri leta in posredovati poročilo o rezultatih kalibracije Agenciji RS za okolje ter inšpektorju pristojnemu za varstvo okolja pisno in v elektronski obliki in sicer v roku dvanajstih tednov po opravljeni kalibraciji.
- 2.3.6. Upravljavec mora zagotoviti, da se v skladu s standardom SIST EN 14181 vsako leto izvede redno letno preizkušanje merilne opreme za trajno merjenje iz točke 2.3.2 izreka tega dovoljenja ter posredovati Agenciji RS za okolje in inšpektorju pristojnemu za varstvo okolja pisno in v elektronski obliki poročilo o rezultatih rednega letnega preizkušanja opreme in sicer v roku dvanajstih tednov po opravljeni kalibraciji opreme.
- 2.3.7. Upravljavec mora pri obratovanju merilne opreme za trajne meritve in opreme za zapisovanje in vrednotenje podatkov zagotoviti, da
- se pri izvajanju kontrole stabilnosti delovanja te opreme zagotavlja preverjanje in zapisovanje ničelne in referenčne točke v skladu s standardom SIST EN 14181,
 - se pri izvajanju kontrole stabilnosti delovanja te opreme izvajajo ukrepi zagotavljanja kakovosti te opreme med obratovanjem v skladu s standardom SIST EN 14181,
 - se pri izvajanju kontrole stabilnosti delovanja te opreme o vseh delih, ki se izvajajo na tej opremi, vodi dnevnik in se dokumentacija o sprotne zagotavljanju kakovosti te opreme vodi v pisni obliki ali s pomočjo računalnika v skladu s standardom SIST EN 14181,
 - se o izpadu te opreme nemudoma obvesti inšpektorja pristojnega za varstvo okolja.
- 2.3.8. Upravljavec mora pri trajnih meritvah, določenih v točki 2.3.2 izreka tega dovoljenja, zagotoviti izdelovanje dnevnega poročila o trajnih meritvah v obliki, ki jo Agencija RS za okolje objavi na svojih spletnih straneh.
- 2.3.9. Upravljavec mora poročilo o trajnih meritvah emisije snovi vsako leto poslati Agenciji RS za okolje v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.
- 2.3.10. Upravljavec mora zagotoviti, da kalibracija in redno letno testiranje merilne opreme za trajne meritve pokaže, da vrednost 95% področja zaupanja posamezne meritve ne presega naslednjih odstotkov mejne vrednosti emisije za:
- ogljikov monoksid 10%,
 - dušikovi oksidi 20%,
 - celotni prah 30%.

- 2.3.11. Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa na merilnem mestu ZMM2 na izpustu iz hladilca klinkerja z oznako Z2 zagotoviti vsako tretje leto izvajanje občasnih meritev celotnega prahu.
- 2.3.12. Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa na merilnem mestu ZMM4 na izpustu iz mlina cementa z oznako Z4 zagotoviti vsako tretje leto izvajanje občasnih meritev celotnega prahu.
- 2.3.13. Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa na merilnem mestu ZMM1A na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave z oznako Z1 zagotoviti vsako tretje leto izvajanje občasnih meritev:
- žveplovega dioksida in žveplovega trioksida (izraženo kot SO₂),
 - arzena in njegovih spojin (izraženih kot As),
 - benzo(a)pirena,
 - kadmija in njegovih spojin (izraženih kot Cd),
 - živega srebra in njegovih spoji (izraženih kot Hg),
 - talija in njegovih spojin (izraženih kot Tl),
 - svinca in njegovih spojin (izraženih kot Pb),
 - kobalta in njegovih spojin (izraženih kot Co),
 - niklja in njegovih spojin (izraženih kot Ni),
 - selena in njegovih spojin, izraženih kot Se
 - antimona in njegovih spojin (izraženih kot Sb),
 - kroma in njegovih spojin (izraženih kot Cr),
 - bakra in njegovih spojin (izraženih kot Cu),
 - mangana in njegovih spojin (izraženih kot Mn),
 - vanadija in njegovih spojin (izraženih kot V),
 - kositra in njegovih spojin (izraženih kot Sn) in
 - fluora in njegovih hlapnih spojin (izraženo kot HF),
 - klora in hlapnih kloridov (izraženo kot HCl),
 - polikloriranih dibenzodioksinov (PCDD) in polikloriranih dibenzofuranov (PCDF).
- 2.3.14. Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa na merilnem mestu ZMM1A na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave z oznako Z1 zagotoviti izvajanje občasnih meritev:
- benzena,
 - amonijaka,
- dvakrat letno z razmiki, ki ne smejo biti krajši od 5 mesecev.
- 2.3.15. Upravljavec mora izvesti obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz točke 2.3.11, 2.3.12, 2.3.13 in 2.3.14 izreka tega dovoljenja kot občasne meritve tako, da zagotovi odvzem šestih polurnih vzorcev, razen za emisijo polikloriranih dibenzodioksinov (PCDD) in polikloriranih dibenzofuranov (PCDF), kjer mora zagotoviti odvzem treh vzorcev.
- 2.3.16. Upravljavec mora zagotoviti, da izvajalec obratovalnega monitoringa razpršeno emisijo snovi iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja pri vrednotenju emisije snovi iz naprave oceni in količine izpuščenih snovi prišteje k izmerjeni emisiji snovi iz izpustov naprave.
- 2.3.17. Upravljavcu ni treba zagotoviti obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak iz nepremičnega motorja z notranjim izgorevanjem (N22), katerega obratovalni čas ne sme presegati 300 ur letno in je namenjen samo za pogon zasilnega napajanja elektrike.
- 2.3.18. Upravljavec mora vsako leto do 31. marca Agenciji RS za okolje predložiti poročilo o obratovanju nepremičnega motorja z notranjim izgorevanjem (N22) za preteklo

leto, iz katerega je razvidno, da obratovalni čas motorja v preteklem letu ni presegal 300 ur.

- 2.3.19. Upravljavec mora v okviru obratovalnega monitoringa zagotoviti izdelavo ocene o dejanskem letnem času obratovanja naprave.
- 2.3.20. Upravljavec mora poročilo o občasnih meritvah emisije snovi poslati Agenciji RS za okolje v elektronski obliki najkasneje 10 dni po prejemu poročila.
- 2.3.21. Upravljavec mora oceno o letnih emisijah snovi v zrak poslati Agenciji RS za okolje v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.
- 2.3.22. Upravljavec mora za namen izvajanja obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak na vseh izpustih odpadnih plinov, definiranih v točki 2.2. izreka tega dovoljenja, urediti stalna merilna mesta, ki so dovolj velika, dostopna ter opremljena, tako da je meritve mogoče izvajati merilno neoporečno, tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilna mesta morajo ustrezati zahtevam standarda SIST EN 15259.
- 2.3.23. Ne glede na določilo točke 2.3.22 izreka tega dovoljenja se na merilnem mestu ZMM2, na izpustu iz hladilca klinkerja z oznako Z2, upravljavcu dovoli izvedba meritev na nestandardno urejenem merilnem mestu, pri čemer je meritve potrebno izvesti na merilnem mestu, ki je 10 m oddajeno od motnje pred merilno ravnino in 12 m od vrha izpusta. Meritev celotnega prahu na merilnem mestu ZMM2 na izpustu iz hladilca klinkerja z oznako Z2 je treba izvesti po akreditirani metodi SIST EN 13284-1 na način, da rezultati meritev emisije celotnega prahu nimajo višjih meritnih negotovosti, kakor meritve, izvedene na merilnem mestu, ki je skladno standardu SIST EN 15259.
- 2.3.24. Upravljavec nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo mora najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti Agenciji RS za okolje letno poročilo o polnjenju in zajemu fluoriranih toplogrednih plinov za preteklo leto, v katerem je treba navesti tudi podatke o ravnanju z odpadnimi fluoriranimi toplogrednimi plini.

2.4. Zahteve v zvezi s trgovanjem z emisijami toplogrednih plinov

- 2.4.1. Upravljavec mora imeti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

3. Okoljevarstvene zahteve za emisije snovi in toplote v vode

3.1. Zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode

- 3.1.1. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja z namenom zmanjševanja emisije snovi ali toplote zaradi odvajanja industrijske odpadne vode zagotoviti izvajanje posebnih ukrepov, ki so:
 - uporaba tehnike z najmanjšo možno porabo vode, ponovno uporabo vode in uporabo drugih metod in tehnik varčevanja z vodo, uporabo za okolje in zaposlene pri vzdrževanju kanalizacijskih sistemov ter čistilnih naprav manj škodljivih surovin in materialov v tehnološkem postopku,
 - uporabo recikliranja odpadnih snovi in izmenjavanje toplote ter varčno rabo surovin in energije,
 - uporaba obtočnega hladilnega postopka s čim manjšimi izgubami v hladilnem sistemu krožeče vode oziroma s čim višjim koeficientom kondenzacije,
 - dosledno ločevanje hladilnih sistemov od siceršnjih sistemov odpadnih voda,

- uporaba korozijsko obstojnih materialov oziroma kombinacij materialov in uporaba pasivnih ali aktivnih ukrepov za zaščito pred korozijo za varovanje hladilnih sistemov ter usklajevanje ukrepov za kondicioniranje krogotočne vode z lastnostmi materialov hladilnega sistema,
- prepoved uporabe kromatov, nitritov, merkaptobenzotiazola in drugih imidazolov kot sredstev za zaščito pred korozijo,
- preprečevanje rasti mikrobov v hladilnih sistemih z ukrepi, kot so izključevanje praznih prostorov v cevovodih, opustitev uporabe organskih polimernih materialov z visokim deležem monomerov ali z občasno uporabo biocidov za preprečevanje rasti mikroorganizmov,
- prepoved uporabe biocidov z izjemo vodikovega peroksida, ozona ali UV žarkov,
- prepoved uporabe živosrebrih organskih, organokositrih ali drugih organokovinskih spojin (vezave kovine in ogljika),
- izogibanje uporabe kvarternih amonijevih spojin,
- uporaba takih netoksičnih snovi pri uporabi disperzijskih sredstev, za katere iz podatkov varnostnega lista sledi, da se s pomočjo mikroorganizmov razgradijo v štirinajstih dneh več kot 80 odstotkov, merjeno s preskusnimi metodami iz standarda SIST ISO 7827,
- upoštevanje ekotoksikoloških podatkov iz varnostnih listov uporabljenih kemikalij,
- prepoved uporabe etilendiaminotetraacetne kisline (EDTA) in dietileno-triaminopentaacetne kisline (DTPA), njenih homologov ter njenih soli,
- prepoved uporabe drugih aminopolikarbonskih kislin, njihovih homologov ter njihovih soli kot disperzijskih sredstev oziroma sredstev za stabilizacijo trdote,
- ponovna uporaba odpadnih voda iz hladilnih sistemov za tehnološko vodo, vodo za izpiranje ali čiščenje, z namenom zmanjšanja porabe sveže vode,
- uporaba klora, broma ali klor oziroma brom oddajajočih mikrobiocidov samo pri sunkovni obdelavi.

3.1.2. Upravljavcu se dovoli odvajanje komunalne odpadne vode, ki se predhodno očisti v treh malih komunalnih čistilnih napravah MKČN1, MKČN2 in MKČN3, v vodotok Trboveljščica, na naslednjih iztokih in v naslednjih količinah odpadnih vod:

- preko male komunalne čistilne naprave MKČN1, zmogljivosti 49 populacijskih ekvivalentov (PE), na iztoku VK3, določenim z Gauss Kruegerjevimi koordinatami $Y=503068$ in $X=109473$, na zemljišču s parc. št. 1509/1, k.o. Trbovlje:
 - v največji letni količini 3.577 m^3
 - v največji dnevni količini 10 m^3
 - z največjim 6-urnim pretokom $0,45\text{ l/s}$.
- preko male komunalne čistilne naprave MKČN2, zmogljivosti 30 populacijskih ekvivalentov (PE), na iztoku VK6 določenim z Gauss Kruegerjevimi koordinatami $Y=503039$ in $X=109314$, na zemljišču s parc. št. 1509/1, k.o. Trbovlje:
 - v največji letni količini 2190 m^3
 - v največji dnevni količini 6 m^3
 - z največjim 6-urnim pretokom $0,28\text{ l/s}$
- preko male komunalne čistilne naprave MKČN3 zmogljivosti 8 populacijskih ekvivalentov (PE), na iztoku VK9 določenim z Gauss Kruegerjevimi koordinatami $Y=503148$ in $X=109162$, na zemljišču s parc. št. 1761/12, k.o. Trbovlje:
 - v največji letni količini 584 m^3
 - v največji dnevni količini $1,6\text{ m}^3$

- z največjim 6-urnim pretokom 0,08l/s.
- 3.1.3. Upravljavec mora omogočiti izvajalcu javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode na območju lokalne skupnosti, da vsaj vsako tretje leto za male komunalne čistilne naprave MKČN1, MKČN2 in MKČN3, iz točke 3.1.2. izreka tega dovoljenja izdelava ocene o obratovanju male komunalne čistilne naprave.
- 3.1.4. Upravljavec mora zagotoviti odvoz blata iz malih komunalnih čistilnih naprav MKČN1, MKČN2 in MKČN3, iz točke 3.1.2. izreka tega dovoljenja na ustrezno opremljeno komunalno čistilno napravo in mora v celotnem obdobju obratovanja malih komunalnih čistilnih naprav hraniti dokumentacijo o opravljenih delih, podatke o ravnanju z blatom in podatke o izrednih dogodkih, ki nastanejo med obratovanjem (zaradi drugačne sestave odpadne vode, okvar ali drugih prekinitev obratovanja čistilnih naprav) ter času njihovega trajanja.
- 3.1.5. Upravljavec mora ob kakršni koli okvari, ki bi povzročila izpad malih komunalnih čistilnih naprav MKČN1, MKČN2 in MKČN3, sam takoj začeti z izvajanjem ukrepov za odpravo okvare, zmanjšanje ter preprečitev nadaljnjega čezmernega onesnaževanja, in vsak tak dogodek prijaviti inšpektorju, pristojnemu za varstvo okolja.
- 3.1.6. Odvajanje industrijskih odpadnih vod, ki nastanejo pri kaluženju ali praznjenju obtočni hladilnega sistema v vodotok Trboveljščica je prepovedano. Upravljavec mora kalužno vodo iz obtočnega hladilnega sistema ponovno uporabiti v procesu proizvodnje, kjer izpari v tehnološki enoti hladilec klinkerja (N5). Upravljavec mora odpadno vodo iz praznjenja hladilnega sistema zbrati v zalogovnikih kalužnih vod in jo ponovno uporabiti v hladilnem sistemu.

4. Okoljevarstvene zahteve za odpadke

4.1. Zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti

- 4.1.1. Upravljavec mora nastale odpadke začasno skladiščiti:
- tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in da ravnanje ne povzroča škodljivih vplivov na okolje,
 - ločeno po vrstah odpadkov tako, da so izpolnjene zahteve za predvideni način nadaljnjega ravnanja, pri čemer morajo biti opremljeni z oznako o nazivu odpadka in njegovi klasifikacijski številki,
 - tako, da količina začasno skladiščenih odpadkov ne presega količine odpadkov, ki zaradi delovanja ali dejavnosti upravljavca nastanejo v obdobju dvanajstih mesecev.
- 4.1.2. Upravljavec mora za nastale odpadke zagotoviti obdelavo odpadkov tako da:
- jih odda osebi, ki je vpisana v evidenco oseb, ki ravnaajo z odpadki ali prepusti zbiralcu ali obdelovalcu odpadkov, če je tako prepuščanje s posebnim predpisom dovoljeno ali
 - nevarne odpadke proda trgovcu, če ta zanje zagotovi njihovo obdelavo in zanje ne velja poseben predpis.
- 4.1.3. Upravljavec mora nevarne odpadke začasno skladiščiti tako, da se hranijo ločeno in da ne pride do mešanja z drugimi nevarnimi odpadki ter z njimi ravnati tako, da so primerni za obdelavo. Upravljavec mora nevarne odpadke opremiti tudi z oznako »nevarni odpadek« in z navedbo nevarnih lastnosti v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije.

4.2. Zahteve za predelavo odpadkov

- 4.2.1. Upravljavec je vpisan v evidenco oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, ki jo vodi Agencija RS za okolje, kot obdelovalec odpadkov, pod št. 35407-104/2006.
- 4.2.2. Upravljavcu se v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja dovoli predelava nenevarnih odpadkov, ki so določeni v Preglednici 7.

Preglednica 7: Nenevarni odpadki, ki se jih dovoli predelati

Zap. št.	Klasifikacijska številka odpadka	Naziv odpadka
1	10 01 01	Pepel, žlindra in kotlovski prah (razen kotlovskega prahu, ki je naveden pod 10 01 04)
2	10 01 02	Elektrofiltrski pepel iz kurilnih naprav na premog
3	10 01 05	Trdni odpadki iz razžveplanja dimnih plinov z reakcijami na osnovi kalcija (sadra)
4	10 02 10	Valjarniška škaja
5	16 11 06	Obloge in materiali, odporni proti ognju, iz nemetalurških procesov, ki niso navedeni pod 16 11 05
	Skupna letna količina odpadkov, ki se jo dovoli predelati	57.800 t

- 4.2.3. Upravljavcu se dovoli predelava nenevarnih odpadkov iz Preglednice 7 v največji skupni letni količini 57.800 t po postopku R5 – recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov. Odpadke s klasifikacijskimi številkami 10 01 01, 10 01 02, 10 02 10 in 16 11 06 se dovoli uporabiti v mlinu surovin (N3) kot dodatek surovini v količini 51.800 t letno, odpadke s klasifikacijsko številko 10 01 05 pa kot dodatek klinkerju v mlinu cementa (N4) v količini 6.000 t letno.
- 4.2.4. Upravljavec mora zagotoviti skladiščenje odpadkov iz Preglednice 7 ločeno od ostalih odpadkov in z njimi ravnati tako, da izpolnjujejo zahteve za predvideni način predelave. Odpadke mora skladiščiti v za to namenjenih zaprtih prostorih in v skladu s predpisi, ki urejajo skladiščenje odpadkov, snovi in pripravkov, urejenih objektih ali napravah.
- 4.2.5. Upravljavec mora izvajati predelavo odpadkov iz Preglednice 7 izreka tega dovoljenja tako, da ne ogroža človekovega zdravja in da predelava ne povzroča škodljivih vplivov na okolje, zlasti mora:
- upravljavec zagotavljati, da je sistem transporta odpadkov, ki se uporabijo kot dodatek surovini oziroma klinkerju pri pretovarjanju odpadkov v skladiščne prostore zaprt,
 - upravljavec zagotavljati, da je sistem prenosa odpadkov od skladiščnih prostorov do vstopa odpadkov v mlin surovine oziroma v mlin cementa zaprt,
 - upravljavec zagotavljati, da so na lokaciji pretovarjanja odpadkov urejene utrjene asfaltne površine z urejenim odvodnjavanjem meteorne vode,
 - upravljavec zagotavljati, da se v primeru morebitnega razsutja odpadka pri pretovarjanju z razsutim odpadkom ustrezno okoljevarno ravna, pri čemer se razsuti odpadke odstrani s površine in preda v pretovorno jamo ter naprej v skladiščne prostore,

- upravljavec zagotavljati, da se izvaja vstopna kontrola odpadkov, ki obsega pregled spremljajoče dokumentacije o odpadkih, ugotavljanje istovetnosti odpadkov s tehtanjem in vizualnim pregledom odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti. Za odpadne obloge in materiale, odporne proti ognju mora upravljavec preveriti dokazilo o ustreznosti uvrstitve tega odpadka med odpadke s klasifikacijsko številko 16 11 06. V primeru pošiljk odpadkov preko meja mora upravljavec pregledati ustreznost in veljavnost transportnih listin (Priloge VII oziroma Priloge IB Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov).
 - upravljavec zagotavljati, da se prevzem odpadka zavrne v primeru, da dostavljeni odpadki ne ustrezajo podatkom v predloženi spremljajoči dokumentaciji.
- 4.2.6. Upravljavec mora za odpadke, ki nastanejo po predelavi odpadkov iz Preglednice 7, začasno skladiščiti ločeno, tako da se hranijo ločeno in da ne pride do mešanja ter z njimi ravnati tako, da so primerni za obdelavo.
- 4.2.7. Upravljavec mora zagotoviti nadaljnje postopke obdelave za vse odpadke, ki nastanejo pri predelavi odpadkov, pri čemer mora upoštevati hierarhično ravnanje z odpadki.
- 4.2.8. Upravljavec lahko obdelavo nastalih odpadkov zagotovi tudi izven Republike Slovenije, pri čemer mora pošiljanje odpadkov, namenjenih za obdelavo, izvesti v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov s spremembami in pripadajočimi uredbami ES ter Uredbo o izvajanju Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov.

4.3. Obveznosti poročanja za odpadke

- 4.3.1. Upravljavec mora najkasneje do 31. marca tekočega leta Agenciji RS za okolje dostaviti poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi za preteklo koledarsko leto.
- 4.3.2. Upravljavec mora najkasneje do 31. marca tekočega leta Agenciji RS za okolje dostaviti poročilo o predelavi odpadkov za preteklo koledarsko leto.

5. Okoljevarstvene zahteve za emisije hrupa

5.1. Zahteve v zvezi z emisijami hrupa

- 5.1.1. Upravljavec mora pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, ki je vir hrupa, zagotoviti, da na kateremkoli mestu ocenjevanja hrupa dopustne vrednosti kazalcev hrupa, ki so določene v točki 5.2 izreka tega dovoljenja, ne bodo presežene.
- 5.1.2. Upravljavec mora zagotavljati ukrepe varstva pred hrupom za preprečevanje ali zmanjšanje ravni hrupa kot posledica obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja in sicer:
- tehnični in konstrukcijski ukrepi ter ukrepi, povezani z načinom obratovanja ali uporabe vira hrupa,
 - ukrepi usmerjanja, porazdelitve ali omejevanja pretoka vozil, blaga in ljudi ali zmogljivosti proizvodnih ali drugih oblik dejavnosti, povezanih z virom hrupa,
 - ukrepi prostorskega in konstrukcijskega preprečevanja širjenja hrupa.

5.2. Dopustne vrednosti kazalcev hrupa

- 5.2.1. Dopustne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$ in L_{dvn} , so določene v preglednici 8.

Preglednica 8: Dopustne vrednosti kazalcev hrupa

Območje varstva pred hrupom	L_{dan} (dBa)	$L_{večer}$ (dBa)	$L_{noč}$ (dBa)	L_{dvn} (dBa)
do 31. 12. 2020	73	68	63	73
od 1. 1. 2021 dalje	58	53	48	58

- 5.2.2. Dopustne vrednosti konične ravni hrupa L_1 so določene v preglednici 9.

Preglednica 9: Dopustne vrednosti konične ravni hrupa

Območje varstva pred hrupom	L_1 -obdobje večera in noči (dBA)	L_1 -obdobje dneva (dBA)
do 31. 12. 2020	90	90
od 1. 1. 2021 dalje	70	85

5.3. Obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem zaradi emisije hrupa

- 5.3.1. Upravljavec mora zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v stanju njene največje zmogljivosti obratovanja.
- 5.3.2. Upravljavec mora izvedbo občasnega ocenjevanja hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja zagotoviti vsako tretje koledarsko leto.
- 5.3.3. Upravljavec mora Agenciji RS za okolje predložiti poročilo o ocenjevanju hrupa zaradi emisije hrupa najkasneje v 30 dneh po opravljenem ocenjevanju hrupa.

6. Ukrepi za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, ukrepi za obratovanje naprave v izrednih razmerah in ukrepi po dokončnem prenehanju obratovanja naprave

6.1. Zahteve v zvezi s skladiščenjem nevarnih tekočin

- 6.1.1. Upravljavcu se dovoli za skladiščenje nevarnih tekočin v rezervoarjih uporabljati rezervoarje, navedene v Preglednici 10 tega dovoljenja.
- 6.1.2. Upravljavec mora pri obratovanju in vzdrževanju nepremičnih rezervoarjev iz Preglednice 10 zagotoviti upoštevanje standarda:
- SIST EN 12285 za nadzemne in podzemne rezervoarje REZX, ki so izdelani iz jeklene pločevine v delavnici in so zaradi vgradnje prepeljani na območje skladiščenja.
- 6.1.3. Upravljavec mora pri skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih rezervoarjih v objektih SKL1, SKL2 in SKL3 - Uprava 1, Uprava 2, Uprava 3, Uprava 4, Uprava 5, R1, R2, Odpadno olje, OVP1, OVP2, OVP3, zagotoviti:
- zadrževalne sisteme za prestrezanje in zadrževanje iztekajoče nevarne tekočine,

- da je nepremični rezervoar nameščen in opremljen tako, da je vsak trenutek mogoče ugotoviti iztekanje nevarne tekočine iz nepremičnega rezervoarja in cevovodov ter pripadajoče opreme.
- 6.1.4. Zadrževalni sistemi iz prve alineje prejšnje točke izreka ne smejo imeti odprtih, iz katerih bi nevarne tekočine lahko nenadzorovano iztekale, njegove stene pa morajo biti dovolj visoke, da prestrežejo curke iztekajoče nevarne tekočine iz nepremičnega rezervoarja.
- 6.1.5. Prostornina skupnega zadrževalnega sistema, ki se uporablja za nepremične rezervoarje v objektu SKL1: Uprava 1, Uprava 2, Uprava 3, Uprava 4, Uprava 5, SKL2: R1, R2, Odpadno olje, SKL3: OVP1, OVP2, OVP3 mora biti najmanj 10% večja od nazivne prostornine največjega rezervoarja, za katerega se uporablja zadrževalni sistem.
- 6.1.6. Pri skladiščenju nevarnih tekočin je treba zagotoviti, da so cevovodi grajeni in vzdrževani tako, da so učinki korozije čim manjši, in nadzorovani tako, da se ob iztekanju lahko prepreči nenadzorovano izliivanje nevarne tekočine v okolje.
- 6.1.7. Pri pretakanju nevarnih tekočin zaradi praznjenja in polnjenja nepremičnih rezervoarjev iz Preglednice 10, je treba zagotoviti:
- da imajo cevi za polnjenje in praznjenje nepremičnega rezervoarja tesne spoje,
 - da ima nepremični rezervoar opremo, ki preprečuje njihovo polnitev nad nazivno prostornino nepremičnega rezervoarja,
 - da je utrjena površina pretakališča, na kateri se pretakajo nevarne tekočine, prekrita s plastjo nepropustnega materiala za nevarno snov, ki se pretaka,
 - zadrževalne sisteme, ki preprečujejo, da bi razlita nevarna tekočina s površine pretakališča odtekla v vode ali v kanalizacijo ali pronicača v tla.
- 6.1.8. Upravljavec mora zagotoviti, da stalno ali začasno prenehanje uporabe rezervoarja ne povzroči onesnaženja tal ali vode.
- 6.1.9. Upravljavec mora rezervoar, ki se preneha uporabljati, izprazniti in očistiti.
- 6.1.10. Upravljavec mora imeti za skladišča nevarnih tekočin SKL1, SKL2, SKL3 imeti načrt ravnanja z nevarnimi tekočinami.
- 6.1.11. Upravljavec mora za skladišča nevarnih tekočin SKL1, SKL2, SKL3 voditi evidenco o skladiščenju nevarnih tekočin iz katere mora biti razviden letni pretok nevarnih tekočin.
- 6.1.12. Upravljavec mora zagotoviti preverjanje ukrepov za preprečevanje iztekanja nevarnih tekočin iz nepremičnih rezervoarjev v SKL2 iz Preglednice 10, in sicer:
- z občasnimi pregledi nepremičnega rezervoarja med njegovim obratovanjem na vsakih pet let,
 - z občasnimi pregledi izpraznjenega nepremičnega rezervoarja, na vsakih petnajst let
 - po rekonstrukciji nepremičnega rezervoarja ali pred njegovim ponovnim polnjenjem, če nepremični rezervoar ni bil polnjen z nevarno tekočino več kot dve leti.
- 6.1.13. Upravljavec mora zagotoviti, da preverjanje ukrepov za preprečevanje iztekanja nevarnih tekočin iz nepremičnih rezervoarjev iz točke 8.1.1. izreka tega dovoljenja opravi izvajalec, ki ima registrirano dejavnost za opravljanje analiz in preizkusov in ima akreditacijo SIST EN ISO/IEC 17020 za kontrolo tesnosti rezervoarjev in kontrolo ukrepov za preprečevanje iztekanja nevarne tekočine.

Preglednica 10 : Rezervoarji nevarnih tekočin

Oznaka (Interna oznaka)	Vrsta nevarne tekočine v rezervoarju	Volumen rezervoarja (m ³)	Leto začetka obratovanja rezervoarja	Tip rezervoarja	Oprema rezervoarja	Nameščen v skupnem zadrževalnem sistemu	Skladišče
Uprava 1	ELKO*	3 m ³	1994	enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu	vgrajena naprava protiprepolnitvi vizualna kontrola iztekanja	16,3 m ³	SKL1
Uprava 2	ELKO	3 m ³	1994	enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu			
Uprava 3	ELKO	3 m ³	1994	enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu			
Uprava 4	ELKO	3 m ³	1994	enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu			
Uprava 5	ELKO	3 m ³	1994	enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu			
R1	ELKO	80 m ³	2004	Dvoplaščni nadzemni rezervoar v objektu	naprava proti prepolnitvi, naprava za zvočno in svetlobno opozarjanje na iztekanje	219 m ³	SKL2
R2	ELKO	80 m ³	2004	Dvoplaščni nadzemni rezervoar v objektu	naprava proti prepolnitvi, naprava za zvočno in svetlobno opozarjanje na iztekanje		
Odpad no olje	Odpad no olje ali ELKO	50 m ³	2004	Dvoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu	naprava proti prepolnitvi, naprava za zvočno in svetlobno opozarjanje na iztekanje		
OVP 1	ELKO	3 m ³	2003	Enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu	vgrajena naprava protiprepolnitvi	14,5 m ³	SKL3
OVP 2	ELKO	3 m ³	2003	Enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu	vizualna kontrola		

OVP 3	ELKO	3 m ³	2003	Enoplaščni nadzemni rezervoar v zadrževalnem sistemu v objektu			
-------	------	------------------	------	--	--	--	--

*ELKO – kurilno olje EL (ekstra lahko)

6.2. Zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po dokončnem prenehanju obratovanja naprave

- 6.2.1. Ob prenehanju obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, vse nevarne snovi in odpadke, ki se nahajajo v napravi ali so nastale zaradi delovanja naprave, odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo področje ravnanja z odpadki.
- 6.2.2. Po odstranitvi nevarnih odpadkov in snovi iz točke 4 in 6.1 izreka tega dovoljenja mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, izvesti tudi monitoring onesnaženosti tal in v primeru prekomerne onesnaženosti zemljine izvesti sanacijo zemljine skladno z veljavnimi predpisi.

7. Drugi posebni pogoji za obratovanje naprave

- 7.1. Upravljavec mora redno spremljati emisije v zrak in vodo, nastanek odpadkov ter porabo energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov.
- 7.2. Upravljavec mora imeti načrt s predvidenimi ukrepi za primer nesreče in izrednih situacij ter postopke ravnanja, ki vključujejo tudi organizacijo in odgovornosti, izobraževanje zaposlenih za take primere in preventivne ukrepe, za zmanjšanje okoljskega tveganja. Vse primere nesreč in izrednih dogodkov mora upravljavec tudi beležiti.
- 7.3. Upravljavec mora poročati Agenciji RS za okolje o izpustih in prenosih onesnaževal do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto v skladu s predpisi o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal in predpisi, ki urejajo prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih vod, prve meritve in obratovalni monitoring emisij snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter ravnanje z odpadki.
- 7.4. Upravljavec mora nemudoma izvesti ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave s tem okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in obvestiti inšpektorja, pristojnega za varstvo okolja o tej kršitvi.
- 7.5. Upravljavec mora ustaviti napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz tega okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje.

8. Obveznost obveščanja o spremembah

- 8.1. Upravljavec mora v primeru spremembe upravljavca najkasneje v roku 15 dni obvestiti Agencijo RS za okolje o novem upravljavcu.
- 8.2. Upravljavec mora vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, pisno prijaviti Agenciji RS za okolje, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.
- 8.3. Upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, mora Agencijo RS za okolje pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

9. Čas veljavnosti dovoljenja

- 9.1. Okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se izdaja za določen čas, in sicer za dobo 10 let od dneva dokončnosti tega dovoljenja.

10. Pritožba stranskega udeleženca

- 10.1 Pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve tega dovoljenja.

III. Stroški postopka

V tem postopku stroški niso nastali.

Obrazložitev

1. Zahtevek za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in potek postopka do odločbe Ministrstva za kmetijstvo in okolje št. 35402-16/2013/2 z dne 14.6.2013

Agencija Republike Slovenije za okolje, ki kot organ v sestavi Ministrstva za kmetijstvo in okolje opravlja naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: naslovni organ), je dne 30. 10. 2006, s strani stranke – upravljavca LAFARGE CEMENT, d.o.o., Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje (v nadaljevanju: upravljavec), ki jo po pooblastilu direktorja Primasa Haimo zastopa Odvetniška družba Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p. d.o.o, prejel zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in sicer za obstoječo napravo za proizvodnjo cementnega klinkerja in cementov, s proizvodno zmogljivostjo 1250 ton cementnega klinkerja na dan, ki se nahaja na naslovu Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parc. št. 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje. Upravljavec je hkrati z dopolnitvijo vloge, prejeto dne 12. 7. 2007, spremenil zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanja okolja večjega obsega, in sicer je zaprosil za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo za proizvodnjo cementnega klinkerja in cementov, s proizvodno zmogljivostjo 1400 ton cementnega klinkerja na dan, in za predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) - uporabo odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči, za predelavo odpadkov po postopku predelave R5 – uporabo odpadkov kot dodatek surovini in cementom in za predelavo lastnih odpadkov, ki nastanejo v obravnavani napravi zaradi dejavnosti same, vse na naslovu Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parc. št. 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje.

Naslovni organ je o zgoraj navedeni zahtevi upravljavca prvič odločil z odločbo št. 35407-104/2006-118 z dne 19. 5. 2008, s katero je izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega – za napravo za proizvodnjo cementa, s proizvodno zmogljivostjo največ 1400 ton cementnega klinkerja na dan, in zavrnil zahtevek za predelavo nenevarnih odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) – tj. uporabo odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči. Zoper zgoraj navedeno odločbo je naslovni organ prejel pritožbo upravljavca in pritožbo stranskega udeleženca Macerl Uroša. Ministrstvo za okolje in prostor je z odločbo št. 35607-23/2008-3 z dne 6. 8. 2008 zgoraj navedeno odločbo naslovnega organa odpravilo in zadevo vrnilo naslovnemu organu v ponovni postopek in odločanje. Naslovni organ je v ponovnem postopku izdal okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-104/2006-183 z dne 8. 4. 2009. Zoper navedeno odločbo se je pritožil stranski udeleženec Uroš Macerl, Ministrstvo za okolje in prostor pa je z odločbo št. 35607-23/2008-4 z dne 9. 7. 2009 odločbo naslovnega organa št. 35407-104/2006-183 z dne 8. 4. 2009 odpravilo in zadevo vrnilo naslovnemu organu v ponovni postopek in odločanje. V ponovnem postopku odločanja je naslovni organ izdal okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-104/2006-195 z dne 23. 7. 2009. Zoper navedeno okoljevarstveno dovoljenje se je pritožil stranski udeleženec Uroš Macerl, Ministrstvo za okolje in prostor pa je z odločbo št. 35607-23/2008-20 z dne 27. 11. 2009 pritožbo stranskega udeleženca zavrnilo. Stranski udeleženec Macerl Uroš, je zoper odločitev Ministrstva za okolje in prostor vložil tožbo na Upravno sodišče Republike Slovenije, ki je s sodbo št. I U 2/2010-51 z dne 17. 2. 2011 tožbi stranskega udeleženca ugodilo, izpodbijano okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-104/2006-195 z dne 23. 7. 2009 odpravilo in zadevo vrnilo naslovnemu organu v ponovni postopek in odločanje. Naslovni organ je v ponovnem postopku sledil napotilu Sodišča in ugotovil, da so niso izpolnjeni pogoji za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, zato je izdal odločbo št. 35407-104/2006-243 z dne 8. 7. 2011, s katero je zavrnil

zahtevo upravljavca za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obravnavane naprave. Zoper zgoraj navedeno odločbo je naslovni organ dne 22. 7. 2011 prejel pritožbo upravljavca. Ministrstvo za okolje in prostor je z odločbo št. 35607-23/2008-85 z dne 11. 11. 2011 zgoraj navedeno odločbo naslovnega organa odpravilo in zadevo vrnilo naslovnemu organu v ponovni postopek in odločanje. Naslovni organ je v ponovnem postopku z odločbo št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013 zahtevo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja zavrnil. Zoper zgoraj navedeno odločbo je naslovni organ dne 2. 4. 2013 prejel pritožbo upravljavca, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje pa je z odločbo št. 35402-16/2013/2 z dne 14. 6. 2013 odločbo naslovnega organa št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013 odpravilo in zadevo vrnilo v ponovni postopek in odločanje vsled odločitve Sodišča, ki je s sodbo I U 585/2013-8 z dne 30. 5. 2013 odpravilo sklep naslovnega organa o nepriznanju statusa stranskega udeleženca nevladnima organizacijama Focus, društvo za sonaraven razvoj, Maurerjeva 7, 1000 Ljubljana in Pravno-informacijski center nevladnih organizacij – PIC, Metelkova ulica 6, 1000 Ljubljana. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje je v odločbi št. 35402-16/2013/2 z dne 14. 6. 2013 ugotovilo, da je bilo v postopku izdaje odločbe št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013 dejansko stanje nepopolno ugotovljeno. Izpodbijana odločba je bila izdana preuranjeno, saj je še vedno odprto vprašanje o priznanju stranskega udeleženca zgoraj navedenima nevladnima organizacijama. V kolikor bi se jima ta položaj priznal, jima mora naslovni organ dati možnost, da se izjavita o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo. Zaradi navedenega je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje odpravilo odločbo naslovnega organa št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013, pri čemer se ni opredelilo do pritožbenih navedb pritožnika v pritožbenem postopku.

Skladno z napotilom Ministrstva za kmetijstvo in okolje v odločbi št. 35402-16/2013/2 z dne 14.6.2013, je moral naslovni organ v ponovnem postopku ugotoviti resnično stanje stvari in ugotoviti, ali se organizacijama na področju varstva okolja, ki delujeta v javnem interesu, ki sta podali zahtevi za vstop v postopek, prizna položaj stranskega udeleženca. Naslovni organ je moral nato ponovno odločiti o zahtevku upravljavca za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi predpisov, ki veljajo v času odločanja, pri čemer je moral v obrazložitvi odločbe obrazložiti, katera dejstva oz. dokazila je upošteval pri odločanju, predvsem glede opredelitve ali gre v predmetni zadevi za napravo po 172. členu ZVO-1 in svojo odločitev tudi pravno utemeljiti. Naslovni organ je moral odločiti tudi o stroških postopka.

2. K sklepu

172. člen ZVO-1 določa, da se za obstoječo napravo šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena ZVO-1 ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov. V drugem odstavku 87. člena ZVO-1F pa je določeno, da se ne glede na določbo drugega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) za obstoječo napravo šteje naprava, ki je obratovala na dan 1. maja 2004, in v obsegu, za katerega je njen upravljavec do 31. oktobra 2006 na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07 in 68/12), vložil vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja skupaj z vsemi spremembami, ki so bile zaradi uskladitve na podlagi prvega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) na napravi izvedene do uveljavitve ZVO-1F. Če je upravljavec obstoječe naprave iz 172. člena Zakona o varstvu okolja do uveljavitve ZVO-1F izvedel tudi spremembe na napravi, ki niso bile potrebne zaradi uskladitve na podlagi prvega odstavka 172. člena ZVO 1, lahko skladno s tretjim

odstavkom 87. člena ZVO-1F vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi spremenjenega 77. člena ZVO-1 po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

Upravljavca je z vlogo, prejeto 30. 10. 2006, zaprosil za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijski peči, s proizvodno zmogljivostjo 1250 ton cementnega klinkerja na dan. Upravljavca je z dopolnitvijo vloge, prejeto dne 12. 7. 2007, spremenil zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in sicer je zaprosil za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo za proizvodnjo cementnega klinkerja in cementov, s proizvodno zmogljivostjo 1400 ton cementnega klinkerja na dan, vse na naslovu naprave tj. Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parc. št. 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje.

Upravljavca je izrecno zahteval, da upravni organ njegovo napravo v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja obravnava kot obstoječo napravo.

Upravljavca je z dopisom z dne 3. 9. 2013, prejetim dne 4. 9. 2013, podal umik svojega zahtevka v delu, ki se nanaša na predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) – uporaba odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči.

Glede na besedilo drugega in tretjega odstavka 87. člena ZVO-1F je treba ugotoviti, da zahteva v delu, v katerem presega proizvodno zmogljivost 1250 t/dan, presega obseg obstoječe naprave. Navedena sprememba zahtevka za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja je bila vložena po 31. oktobru 2006, kar pomeni da zahteva ni bila vložena v predpisanem roku. V tem delu zahteva ne more biti predmet odločanja o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječo napravo, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega. ZVO-1F namreč jasno določa, da spremembe na napravi, ki niso bile potrebne za uskladitev na podlagi prvega odstavka 172. člena ZVO-1, in če niso bile že del vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, vložene do 31. 10. 2006, ne morejo biti predmet okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječe naprave, pač pa so lahko predmet odločanja na podlagi zahteve za spremembo dovoljenja (77. člen ZVO-1), ki se sme vložiti po pravnomočnosti dovoljenja za obstoječo napravo. Zaradi navedenega je bilo treba zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v delu, ki se nanaša na proizvodno zmogljivost nad 1250 t/dan, zavreči, kar je predmet 1. točke izreka sklepa.

Upravljavca je z dopisom z dne 3. 9. 2013, prejetim 4. 9. 2013, podal delni umik zahtevka za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, in sicer v delu, ki se nanaša na predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) – uporaba odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči. Naslovni organ je z dopisom št. 35407-104/2006-376 z dne 21.10.2013 o prejetem umiku seznanil stranske udeležence.

Glede na to, da je bil postopek začel na zahtevo upravljavca, da je upravljavca zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja v delu, ki se nanaša na predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) umaknil, in glede na to, da nadaljevanje postopka ni v javnem interesu, je naslovni organ v skladu s prvim odstavkom 135. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10) odločil tako, kot izhaja iz 2. točke izreka sklepa.

3. Pravna podlaga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja

68. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-Odl. US, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13, v nadaljevanju:

ZVO -1) določa, da mora upravljavec za obratovanje naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, in za vsako večjo spremembo v obratovanju te naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Okoljevarstveno dovoljenje se lahko izda za eno ali več naprav ali njenih delov, ki so na istem kraju in imajo istega upravljavca, pri čemer mora okoljevarstveno dovoljenje vsebovati pogoje, ki jih mora izpolnjevati vsaka naprava ali njen del.

Skladno s prvim odstavkom 70. člena ZVO-1 mora upravljavec v zvezi z obratovanjem naprave, v kateri se bo izvajala dejavnost, ki lahko povzroči onesnaževanje okolja večjega obsega, zagotoviti ukrepe za preprečevanje onesnaževanja okolja, uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, preprečevanje onesnaženja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo odpadke, da se odpadki, ki nastanejo, pripravijo za ponovno uporabo, reciklirajo, predelajo ali če to tehnološko ali ekonomsko ni mogoče, odstranijo brez vpliva ali z manjšim vplivom na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke, učinkovito rabo energije, ukrepe za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic in ukrepe za preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja.

Skladno z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07 in 68/12), je naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, nepremična tehnološka enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti s proizvodno zmogljivostjo nad pragom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in na istem kraju katerakoli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost, ki lahko povzroča obremenitev okolja. Druga z napravo neposredno tehnično povezana dejavnost je dejavnost, ki je nujno potrebna za delovanje naprave, ali pa je njeno delovanje pogoj ali vzrok njenega obstoja.

172. člen ZVO-1 določa, da morajo upravljavci obstoječih naprav iz 68. člena ZVO-1 njihovo obratovanje uskladiti z določbami tega zakona in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje najkasneje do 31. oktobra 2007, razen upravljavcev obstoječih naprav, za katere je rok uskladitve določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo. Za obstoječo napravo se šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena ZVO-1, tj. Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov. Če upravljavec obstoječe naprave ne pridobi okoljevarstvenega dovoljenja do 31. oktobra 2007, oziroma roka, ki je bil določen z ratificirano in objavljeno mednarodno pogodbo, izda inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, potem, ko je postala odločba o zavrnitvi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja pravnomočna, odločbo o prenehanju delovanja naprave, razen v primeru, če so razlogi za neizpolnitev obveznosti upravljavca na strani ministrstva.

V 90. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1B) (Uradni list RS, št. 70/08) je določeno, da se v postopkih izdaje okoljevarstvenih dovoljenj za obstoječo napravo iz 68. člena ZVO-1 ne uporablja 71. in 73. člen zakona, vlogi za pridobitev dovoljenja pa ni treba predložiti elaborata o določitvi vplivnega območja naprave iz drugega odstavka 70. člena zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 92/13; v nadaljevanju ZVO-1F) v prvem odstavku 87. člena določa, da se postopki za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječe naprave iz 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 -odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti pa ne končani do uveljavitve ZVO-1F, tj. do 23.11.2013, končajo v skladu s določili ZVO-1F. V drugem odstavku 87. člena ZVO-1F je določeno, da se ne glede na določbo drugega odstavka 172. člena Zakona

o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) za obstoječo napravo šteje naprava, ki je obratovala na dan 1. maja 2004, in v obsegu, za katerega je njen upravljavec do 31. oktobra 2006 na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07 in 68/12), vložil vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, skupaj z vsemi spremembami, ki so bile zaradi uskladitve na podlagi prvega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) na napravi izvedene do uveljavitve ZVO-1F. Če je upravljavec obstoječe naprave iz 172. člena Zakona o varstvu okolja do uveljavitve ZVO-1F izvedel tudi spremembe na napravi, ki niso bile potrebne zaradi uskladitve na podlagi prvega odstavka 172. člena ZVO 1, lahko skladno s tretjim odstavkom 87. člena ZVO-1F vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja na podlagi spremenjenega 77. člena ZVO-1 po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

4. Ugotovljeno dejansko stanje in dokazi, na katere je oprto

Naslovni organ je v ponovnem postopku odločal na podlagi vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja (v nadaljevanju: vloga), prejeti dne 30. 10. 2006, in dopolnitvah vloge prejetih dne 1. 10. 2007, 22. 10. 2007, 26. 11. 2007, 3. 12. 2007, 10. 12. 2007, 10. 1. 2008, 16. 1. 2008, 1. 2. 2008, 7. 2. 2008, 18. 2. 2008, 28. 2. 2008, 26. 3. 2008, 4. 4. 2008, 9. 4. 2008, 24. 4. 2008, 29. 4. 2008, 12. 9. 2008, 15. 9. 2008, 29. 9. 2008, 6. 10. 2008, 8. 10. 2008, 17. 10. 2008, 27. 10. 2008, 11. 11. 2008, 13. 11. 2008, 17. 11. 2008, 16. 1. 2009, 11. 2. 2009, 26. 3. 2009, 4. 9. 2013, 12. 9. 2013, 18. 9. 2013 in 21.11.2013.

Opredeleitev naprave, proizvodnja zmogljivost naprave in opis naprave in dejavnosti, ki v njej potekajo

Naslovni organ v skladu z napotilom Ministrstva za kmetijstvo in okolje v odločbi št. 35402-16/2013/2 z dne 14. 6. 2013 v nadaljevanju pojasnjuje, katera dejstva in dokazila je upošteval pri odločanju glede opredelitve ali gre v predmetni zadevi za napravo po 172. členu ZVO-1.

172. člen ZVO-1 določa, da se za obstoječo napravo šteje naprava, ki obratuje na dan uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 68. člena ZVO-1, tj. Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, ali je bilo pred njegovo uveljavitvijo zanj pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov. V drugem odstavku 87. člena ZVO-1F pa je določeno, da se ne glede na določbo drugega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) za obstoječo napravo šteje naprava, ki je obratovala na dan 1. maja 2004, in v obsegu, za katerega je njen upravljavec do 31. oktobra 2006 na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07 in 68/12), vložil vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja skupaj z vsemi spremembami, ki so bile zaradi uskladitve na podlagi prvega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) na napravi izvedene do uveljavitve ZVO-1F.

Naslovni organ je na podlagi vloge in njenih dopolnitev ugotovil, da je naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja obstoječa naprava, ki se skladno s priložo 1 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07,

122/07 in 68/12), razvršča med naprave za proizvodnjo cementa v rotacijski peči, z oznako vrste dejavnosti 3.1a. Za to vrsto naprav je določen prag zmogljivosti več kot 500 ton na dan, zato se naprava iz točke 1 izreka dovoljenja šteje za napravo, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega.

Upravljavec je z vlogo, prejeto 30. 10. 2006, zaprosil za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za napravo za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijski peči, s proizvodno zmogljivostjo 1250 ton cementnega klinkerja na dan. Upravljavec je navedel, da je naprava rotacijska peč za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote in da nima neposredno tehnološko povezane dejavnosti. V vlogi je upravljavec tudi navedel, da se za proces žganja klinkerja kot gorivo uporabljajo kurilo olje, črni premog in petrokoks. Upravljavec je v vlogi z dne 30. 10. 2006 navedel, da bo v proizvodnji cementa uporabljal naslednje odpadke: škajo, žlindro, elektrofilterski pepel in sadro.

Upravljavec je z dopolnitvijo vloge, prejeto dne 12. 7. 2007, spremenil zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in sicer je zaprosil za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo za proizvodnjo cementnega klinkerja in cementov, s proizvodno zmogljivostjo 1400 ton cementnega klinkerja na dan, in za predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) - uporabo odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči, vse na naslovu naprave tj. Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parc. št. 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje.

Upravljavec je z dopisom z dne 3. 9. 2013, prejetim dne 4. 9. 2013, podal umik svojega zahtevka v delu, ki se nanaša na predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) – uporaba odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči.

Upravljavec je moral skladno s prvim odstavkom 172. člena ZVO-1 obratovanje naprave uskladiti z določbami ZVO-1, zato je naslovni organ v obseg obstoječe naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijski peči, s proizvodno zmogljivostjo 1250 ton cementnega klinkerja na dan, vključil tudi spremembe, izvedene v skladu s sanacijskim programom za odpravo čezmernega obremenjevanja okolja z emisijami snovi v zrak, za katerega je naslovni organ izdal soglasje (odločbo k sanacijskem programu) št. 35405-84/2003-12 z dne 19.10.2006, in sicer izgradnjo mokrega pralnika dimnih plinov (N23) in zaprtje in ograditev skladiščnega silosa klinkerja in dodatkov – hala (N18). Prav tako je naslovni organ v obseg obstoječe naprave vključil tudi napravo za selektivno nekatalitično redukcijo dušikovih oksidov (naprava SNCR).

Naslovni organ tako upoštevajoč določbo drugega odstavka 87. člena ZVO-1F ugotavlja, da je naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja obstoječa naprava iz 172. člena ZVO-1, in sicer naprava za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijski peči, s proizvodno zmogljivostjo 1250 ton cementnega klinkerja na dan. Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja sestoji iz naslednjih nepremičnih tehnoloških enot:

1. Priprava in skladiščenje surovin:
 - mlin surovine (N3)
 - silosa homogenizirane surovinske mešanice (N7)
 - kompresorji za homogenizacijo (N8)
 - silosi za surovino (N9)

2. Priprava in skladiščenje goriv:
 - mlin premoga (N6)
 - vrečasti filter mlina premoga (N13)
 - silos kosovnega premoga (N15)
 - silos zmlatega premoga (N16)
 - rezervoarji za ekstra lahko kurilno olje (N21)

3. Proizvodnja cementnega klinkerja v rotacijski peči z napravami za doziranje surovin in goriv:
 - rotacijska peč za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote (N1)
 - rešetkasti hladilec klinkerja (N5)
 - elektro filter Elex rotacijske peči in mlina surovine (N11)
 - elektro filter hladilca klinkerja (N12)
 - ventilatorji zraka za hladilce klinkerja (N20)
 - dozirna naprava za hidrirano apno (N14)
 - mokri pralnik dimnih plinov (N23)
 - naprava za selektivno nekatalitično redukcijo dušikovih oksidov (naprava SNCR)
 - nepremični motor z notranjim zgorevanjem za pridobivanje električne energije v sili (N22)
4. Priprava in skladiščenje cementov:
 - mlin cementa (N4)
 - elektro filter mlina cementa (N19)
 - silosi cementa (N9)
 - skladiščni silos klinkerja in dodatkov – hala (N18)
5. Pakiranje in odprema cementov:
 - dozirno – pakirne naprave (N10)

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahaja na zemljiščih s parcelnimi številkami 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje.

Območje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja na vzhodni strani meji na vznožje strmega pobočja Bukove gore, na zahodu napravo obkroža glavna povezovalna cesta v Trbovlje, na severnem delu se nahaja upravna zgradba upravljavca. Na južni strani naprava meji na železniško postajo, na tem delu se nahaja tudi nakladalna postaja za nakladanje železniških vagonov in nakladalna rampa za polnjenje cistern s cementno rinfuzo. V bližini naprave je vodotok Trboveljščica, ki se v bližini izliva v vodotok Sava.

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja leži na območju občine Trbovlje, ki se ureja z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja P 6/1 - Cementarna (Uradni vestnik Zasavja, št. 11/94 in 13/02). Po podrobnejši namenski rabi je območje urejanja P 6/1 – Cementarna namenjeno za proizvodnjo cementa tj. proizvodnim dejavnostim in skladiščem.

Območje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja je s Sklepom o določitvi podobmočij zaradi upravljanja s kakovostjo zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 58/11, v nadaljevanju Sklep) opredeljeno kot podobmočje z oznako SI22 in je na podlagi Odredbe o določitvi območja in razvrstitvi območij, aglomeracij in podobmočij glede na onesnaženost zraka (Uradni list RS, št. 50/11, v nadaljevanju Odredba) zaradi čezmerne onesnaženosti zunanjega zraka z delci PM(10) uvrščeno v razred največje obremenjenosti. Za območje SI22 je sprejet tudi Odlok o načrtu za kakovost zraka na območju Zasavja (Uradni list RS, št. 108/13).

Območje naprave se v skladu s 4. členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) razvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom, medtem ko so stavbe z varovanimi prostori, kjer se ocenjujejo kazalci hrupa, ki ga povzroča obratovanje naprave, uvrščene v območje III. stopnje varstva pred hrupom.

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahaja na območju brez stanovanj, namenjenem industrijski dejavnosti, ki je skladno s 3. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) razvrščeno v območje II.

stopnje varstva pred sevanji. Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja se ne nahaja na poplavnem območju niti ne na vodovarstvenem območju virov pitne vode. Območje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja tudi ni na zavarovanem območju ali na območju Nature 2000, območje pa tudi ni predlagano za zavarovanje.

Upravljavec na kraju naprave iz prejšnjega odstavka ne upravlja z drugo napravo ali obratom, ki bi imela z napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja skupne objekte ali naprave za odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja poteka proizvodnja cementnega klinkerja in cementov. Celotni proces proizvodnje cementov je sestavljen iz naslednjih faz: skladiščenja, mletja in priprave surovin, skladiščenja in priprave goriv, žganja cementnega klinkerja v rotacijski peči, vključno z napravami za doziranje surovin in goriv, priprave in skladiščenja produktov (cementov) ter pakiranja in odpremo produktov (cementov).

Glavni surovini za pripravo klinkerja sta lapor in apnenec, ki se ju pridobiva v kamnolomu Plesko, ki je od lokacije naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja oddaljen 3 km. Surovina se na lokacijo naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja transportira po podzemnem rovu, po gumi transporterju v štiri podzemne silose (kapacitete vsak po 1250 ton, v ti. transportni hali C1).

Lapor in apnenec se zmešata in zmeljeta v vertikalnem kolesnem mlinu surovine (N3). V mlin surovine (N3) se kot dodatek surovini dodaja tudi nenevarne odpadke, ki so navedeni v točki 4.2.2. izreka tega dovoljenja. Zmleti delci pa se nato separirajo v vejalniku na ustrezno finost surovinske moke, ki je potrebna za proces žganja cementnega klinkerja v rotacijski peči (N1). Transport pripravljene surovinske moke poteka po zračnih drčah v spodnje dele silosov za skladiščenje in homogeniziranje. Zmleti material se homogenizira in shrani v dva silosa t.i. silosa homogenizacije (N7), kapacitete vsak po 5000 ton.

Surovinsko mešanico se nato dozira v rotacijsko peč (N1), kjer poteka žganje cementnega klinkerja po suhem postopku. Rotacijska peč je dolga 56 m, premera 4 m, nagnjena je za 3,50°. Vrta se s hitrostjo 2 obr./min. Nagnjenost in vrtenje omogočata potovanje materiala po peči, ki je znotraj obložena z ognjeodporno opeko. Najvišjo temperaturo (tj. pribl. 1450-1550°C) doseže material v coni sintranja, kjer potečejo tudi glavne fizikalne in kemijske reakcije. Rotacijsko peč se ogreva s plamenom temperature cca. 2000 °C, ki ga proizvaja kombiniran gorilec.

Za obratovanje rotacijske peči s toplotnim izmenjevalcem se kot osnovno gorivo uporablja kurilno olje EL (ekstra lahko) predvsem za predgrevanje peči oz. za vžig glavnega goriva tj. premoga, in premog - to pomeni črni premog in petrolkoks (za žganje cementnega klinkerja).

Upravljavec na lokaciji naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja skladišči kurilno olje EL (ekstra lahko) v naslednjih nadzemnih rezervoarjih:

1. V petih enoplaščnih nadzemnih rezervoarjih z volumnom 3 m³ z oznako Uprava 1-5. Vseh pet rezervoarjev je v enem skupnem zadrževalnem sistemu.
2. V treh nadzemnih rezervoarjih z volumnom 3 m³ z oznako OVP 1-3. Vsi trije rezervoarji so v enem skupnem zadrževalnem sistemu.
3. V dveh dvoplaščnih nadzemnih rezervoarjih z volumnom 80 m³ z oznako R 1-2 in dvoplaščnem nadzemnem rezervoarju z volumnom 50 m³ z oznako Odpadno olje ali LKO. V rezervoarju z oznako Odpadno olje ali LKO lahko upravljavec skladišči odpadno olje ali ekstra lahko kurilno olje. Vsi trije rezervoarji so v enem skupnem zadrževalnem sistemu.

Upravljavec ima za skladiščenje izdelan »Načrt ravnanja z nevarnimi tekočinami in evidenco o skladiščenju, Lafarge Cement d.o.o, Trbovlje, datum izdaje, september 2013«.

Premog in petrolkoks se na lokacijo naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja dovažata s kamioni ali z železniškimi vagoni v količini glede na potrebe. Premog se skladišči najprej v ti. izstresališčnem silosu, od koder se ga transportira v podzemni objekt, v katerem je dvoprekatni silos kosovnega premoga, kapacitete 2 x 1100 m³. Od tu se kosovni premog vodi v vertikalni krogelni mlin premoga (N13), kapacitete 10 t/h, kjer se zmelje na ustrezno granulacijo za doziranje v gorilec rotacijske peči (N1). Zmleti premog se skladišči v kovinskem silosu premoga (N16), kapacitete 270 m³.

Surovinska mešanica se pred vstopom v rotacijsko peč segreje v štirih ciklonih (izmenjevalcih toplote), in sicer protitočno z vročimi plini, ki izstopajo iz rotacijske peči. Pred vstopom v rotacijsko peč ima surovinska mešanica tako temperaturo okrog 800°C.

Cementni klinker, ki izstopa iz rotacijske peči, je potrebno zelo hitro ohladiti, da se zadrži zelena kemijska sestava klinkerja. Hlajenje poteka v hladilniku klinkerja (N5).

Ohlajeni klinker se nato transportira v halo za skladiščenje klinkerja (ti. klinker halo), kapacitete 18.000 ton. Ta objekt je s treh strani popolnoma zaprt, na JV strani pa je delno odprt za dostavo dodatkov, ki so potrebni za izdelavo cementov. V objektu se nahajajo tudi trije ti. surovinski bunkerji z avtomatskim dozirnim sistemom za potrebne dodatke (aditive) za izdelavo cementov. Glede na vrste dodatkov, kot so sadra, žindra, pucolan (tuf), filtrski prah in apnenec, ki se jih dodaja cementnemu klinkerju, se proizvede različne cemente z različnimi lastnostmi. Cementnemu klinkerju se kot aditiv dodaja tudi nenevarne odpadke, navedene v točki 4.2. izreka tega dovoljenja.

Mletje cementa poteka s cevnim, dvokomornim krogličnim mlinom (N4) kapacitete 80 t/h.

Ločevanje (ti. separacija) cementnih delcev se izvaja v separatorju z vrtljivi lopaticami. Zmleti cement se nato s pnevmatskim transportnim sistemom (elevatorji, zračne drče) transportira v betonske silose cementa (N9), skupne kapacitete 33700 ton (5 x 3200 t, 1 x 5700 t in 2 x 6000 t).

Odprema cementov do končnega potrošnika se izvaja s pakiranjem v vreče (po 25 kg in 50 kg) in v razsutem stanju (ti. rinfuza), odvisno od potrebe trga oz. končnega potrošnika. Transport cementa do kupcev se izvaja po cesti s kamioni in po železnici z uporabo lastnega industrijskega železniškega tira.

Upravljevec v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja uporablja naslednje vodne vire: pitno vodo iz vodovodnega javnega omrežja mesta Trbovlje in vodo iz lastnega zajetja s črpanjem iz dveh vrtin. Voda iz navedenih vodnih virov se v napravi porablja za hladilne vode, tehnološke vode in sanitarne vode. Upravljevec je naslovnemu organu predložil tudi vodno dovoljenje za rabo vode, in sicer delno vodno dovoljenje št. 35536-4/2007-4 z dne 29.05.2007, ki ga je izdal naslovni organ. Hladilne vode se uporabljajo za hlajenje materiala oz. dimnih plinov v mlinu surovine, mlinu cementa, na izmenjevalcu toplote ter v vodnem stolpu.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo emisije snovi v zrak, ki se jih zajema na izvoru in odvaja v okolje preko štirih definiranih izpustov z oznako Z1, Z2, Z4 in Z5, in sicer:

- preko izpusta Z1 se odvajajo:
 - zajeti odpadni plini iz rotacijske peči z izmenjevalcem toplote (N1) in mlina surovine (N3),
 - del zajetih odpadnih plinov iz hladilca klinkerja (N5) in
 - zajeti odpadni plini iz mlina premoga (N6),
- preko izpusta Z2 se odvaja del zajetih odpadnih plinov iz hladilca klinkerja (N5);
- preko izpusta Z4 se odvajajo zajeti odpadni plini iz mlina cementa (N4);

- preko izpusta Z5 se odvajajo zajeti odpadni plini iz generatorja za proizvodnjo električne energije ob izpadih (N22).

Odpadne pline iz rotacijske peči z izmenjevalcem toplote (N1) se vodi skozi ciklonski izmenjevalnik, kjer plini oddajo del toplote surovinski mešanici (ti. »surovinski moki«), ki vstopa v proces žganja v rotacijsko peč. Odpadni plini na izstopu iz ciklonskega predgrevalnika vsebujejo produkte zgorevanja goriva (H_2O , CO_2 , CO , NO_x , SO_2 , prašne delce, plinaste anorganske in nezgorele organske snovi iz goriva) in produkte razpada surovinske mešanice (prašni delci, CO_2 , CO , SO_2 , plinaste anorganske in organske snovi iz laporne moke). Občasno se odpadne pline iz rotacijske peči vodi tudi skozi mlin surovin (N3), kjer se toplota dimnih plinov uporabi za sušenje surovine med mletjem le-te. Odpadni plini iz mlina surovin in odpadni plini iz ciklonskega predgrevalnika se združijo, nato pa se jih vodi skozi elektrostatski filter rotacijske peči in nato v mokri pralnik dimnih plinov (N23).

Del odpadnih plinov iz rotacijske peči (N1) se občasno vodi tudi skozi mlin premoga (N6), kjer se toplota dimnih plinov uporabi za sušenje premoga in za vzdrževanje atmosfere z znižano koncentracijo kisika med mletjem. Odpadni plini po sušenju premoga, ki vsebujejo poleg odpadnih produktov zgorevanja v peči še delce premoga in/ali petrolkoks, se odprašujejo na vrečastem filtru mlina premoga (N13) in nato vodijo v pralnik plinov.

Odpadni plini iz hladilca klinkerja (N5), onesnaženi predvsem s prašnimi delci, pa se ločeno vodijo v elektrostatski filter hladilca klinkerja, nato pa o očiščeni odvajajo deloma skozi izpust Z1 z namenom ogrevanja odpadnih plinov iz pralnika, deloma pa skozi izpust Z2.

Za zmanjšanje emisij dušikovih oksidov v odpadnih plinih, ki nastanejo pri procesu žganja v peči, je vgrajena naprava za selektivno nekatalitično redukcijo dušikovih oksidov (v nadaljevanju: naprava SNCR). V SNCR napravi se z vbrizgavanjem urea suspenzije v dimovodni kanal, ki poteka po izmenjevalcu toplote, znižujejo emisije dušikovih oksidov.

Za zmanjševanje emisije žveplovih oksidov v odpadnih plinih je vgrajena naprava za čiščenje odpadnih plinov t.i. Mokri pralnik dimnih plinov (N23) z izpustom Z1. V mokri pralnik dimnih plinov (N23) so poleg odpadnih plinov iz rotacijske peči (N1) in mlina surovin (N3) speljani tudi odpadni plini iz mlina premoga (N6). Za čiščenje odpadnih plinov v mokrem pralniku dimnih plinov se uporablja suspenzija apnenčeve moke in vode, ki se jo razpršuje s pomočjo dveh črpalk na dveh nivojih. Izhodne pline se dodatno očisti s pomočjo odstranjevalnikov kapljic. Po reakciji apnene suspenzije z SO_2 nastane sadra, ki se izloči preko hidro-ciklonov. Sadro se nato osuši na 10% vlage, nato pa se jo uporablja kot dodatek cementu. Za dogrevanje odpadnih plinov na izpustu iz mokrega pralnika dimnih plinov (N23) se uporablja vroče pline iz elektrostatskega filtra hladilca klinkerja (N5), s čemer se prepreči kondenzacija vodne pare v izpustu in nastanek parne vlečke na izpustu iz dimnika tj. na izpustu z oznako Z1.

Odpadni plini iz mlina cementa (N4) se odsesavajo preko elektrostatskega filtra in se odvajajo skozi ločen izpust z oznako Z4.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo tudi razpršene emisije snovi v zrak, za zmanjševanje katerih upravljavec izvaja ukrepe za zmanjševanje razpršene emisije snovi v zrak, in sicer z uporabo protiveternih ovir za zaščito pred vetrom, utrjevanjem manipulativnih površin, mokrenjem transportnih poti in manipulativnih površin, odsesavanjem prahu na presipnih mestih ipd.

Silosi za skladiščenje surovinske moke, mletega prahu, cementnega klinkerja in cementov so opremljeni z vrečastimi filtri, ki omogočajo zajem prahu pri polnjenju in praznjenju silosov.

Upravljavec v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja uporablja stacionarno opremo, ki vsebuje več kot 3 kg fluoriranih toplogrednih plinov (R417C, R407C).

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja se za hlajenje tehnoloških hladilnih vod uporablja zaprt hladilni sistem s hladilnim stolpom moči 300 kW. Pri tem nastajajo odpadne vode zaradi kaluženja zaprtega hladilnega sistema ter ob remontu ob praznjenju te-tega. V vodo, ki kroži v hladilnem sistemu, se dodaja sredstvo za preprečevanje rasti alg, inhibitor korozije in sredstvo za mehčanje vode. Odpadne vode, ki nastajajo ob kaluženju sistema, upravljavec zbere v zalogovnikih kalužnih vod, velikosti 1m^3 in dva krat po 10m^3 . Po oceni upravljavca nastane okrog 5.500m^3 kalužnih vod letno, ki se jih ponovno uporabi v procesu proizvodnje, kjer izparijo v hladilcu klinkerja (N5). Odpadne vode, ki nastanejo ob praznjenju hladilnega sistema (količina vode cca. 17m^3), ta pa se izvaja le ob remontu, bo upravljavec zadržal v zalogovnikih in jih po remontu ponovno uporabil v sistemu hlajenja.

Komunalne odpadne vode se čistijo na treh malih komunalnih čistilnih napravah (MKČN1, MKČN2 in MKČN3), zmogljivosti 49, 30 in 8 populacijskih ekvivalentov (PE). Prečiščene odpadne vode se preko treh iztokov (V3, V6 in V9) odvajajo v vodotok Trboveljščica. Velikosti MKČN (oz. PE) so določene glede na predvideno maksimalno število ljudi na posameznih enotah. Na MKČN1 se odvajajo komunalne odpadne vode iz upravne stavbe, garderob in kopalnic. Na MKČN2 se odvajajo komunalne odpadne vode iz garaž in objekta vodenja procesa, na MKČN3 pa iz nakladalne postaje.

Male komunalne čistilne naprave so tipske izvedbe, v obliki ležečega ali pokončnega cilindra, vkopane v zemljo. Čiščenje v vseh treh MKČN je osnovano po SBR postopku (tj. sekvenčni biološki reaktor), ki zagotavlja ustrezno kvaliteto očiščene vode. V MKČN s SRB postopkom poteka biorazgradnja s pospešenim prezračevanjem s pomočjo razpršene biomase. Odpadna voda priteka v mehanski del naprave, kjer se večji delci usedajo, vodo se preko črpalk prečrpa v biološko stopnjo, kjer poteka biorazgradnja s pomočjo razpršene biomase ob pospešenem prezračevanju, nato pa očiščena vode odteka v vodotok.

Tipična poliestrska črpališča ($\varnothing 2000\text{mm}$) so v celoti vkopana in opremljena z dvema potopnima centrifugalnima črpalkama, od katerih je ena rezervna, druga delovna. Vklapljata se izmenično, oz. v primeru okvare ene od njiju in ob povečanih dotokih. Črpanje se izvaja preko skupnega tlačnega voda.

Pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo različni odpadki: izrabljene obloge peči in ognjeodpornih materialov, sintetična hidravlična olja, sintetična motorna strojna in mazalna olja, kartonasta embalaža (papirne vreče), mešani komunalni odpadki, beton, opeka, kovine, odpadna jedilna olja, organski kuhinjski odpadki, odpadna električna in elektronska oprema, trdni odpadki iz razžveplanja dimnih plinov na osnovi kalcijevih spojin. Večina teh odpadkov nastaja stalno pri proizvodnji cementa, nekatere vrste odpadkov kot npr. beton, opeka pa le občasno, ko gre za rušitvena dela.

V napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja, ki je vir hrupa, povzročča pomembne emisije hrupa obratovanje rotacijske peči za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote, mlina surovine, mlin cementa, mlin premoga, kompresorji za homogenizacijo, ventilatorji zraka za hladilce klinkerja, pralnik dimnih plinov (črpalke), naprava za zmanjševanje dušikovih oksidov (SNCR), notranji transport surovin, elevator za transport v silos, silos hidriranega apna s transportnim požem, kotlovnica na kurilno olje EL. (ekstra lahko), nakladalna rampa in plinski viličar.

Na območju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja se nahajajo nizkofrekvenčni viri elektromagnetnega sevanja, in sicer transformatorji z elektroenergetskimi povezavami, katerih

nazivna napetost je manjša od 110 kV. V skladu s 17. členom Uredbe o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) za nizkofrekvenčne vire sevanja na II. območju ter za nizkofrekvenčne vire sevanja na I. območju, katerih nazivna napetost je manjša od 110 kV, ni treba zagotavljati obratovalnega monitoringa. Uredba o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96 in 41/04) ne določa pogojev, da bi moral upravljavec za emisije elektromagnetnega sevanja pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

5. Pravna podlaga za določitev zahtev v zvezi z emisijami, dopustih vrednosti emisij, obveznosti izvajanja obratovalnega monitoringa in poročanja ter razlogi za odločitev

Vsebina okoljevarstvenega dovoljenja je določena v 74. členu ZVO-1 in 8. členu Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07 in 68/12, v nadaljevanju Uredba).

Na podlagi 9. člena Uredbe se dopustne vrednosti emisij, tj. mejne vrednosti emisij v vode, zrak in/ali tla, porabe naravnih virov in/ali energije ali drug ustrezen parameter, naveden v okoljevarstvenem dovoljenju, ki med obratovanjem naprav ne sme biti presežen, določijo za snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te Uredbe, razen v primeru, če nastanek teh snovi pri delovanju naprav ni mogoč. Ne glede na to, se v dovoljenju lahko določijo dopustne vrednosti emisij tudi za snovi, ki niso navedene v prilogi 2, če pomembno prispevajo k obremenjevanju okolja iz naprav glede na njegovo kakovost in predpisane standarde kakovosti okolja. Dopustne vrednosti emisij morajo biti strožje od vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik ali predpisanih mejnih vrednosti, če je to potrebno zaradi doseganja predpisanih standardov kakovosti okolja. Poleg dopustnih vrednosti emisije se v dovoljenju določijo tudi obratovalni pogoji, potrebni za zagotavljanje visoke stopnje varstva okolja kot celote, ki temeljijo na uporabi najboljših razpoložljivih tehnik.

V 11. členu Uredbe je določeno, da se v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja glede vprašanj, ki niso urejena s to Uredbo, smiselno uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo obseg in vsebino vloge ter postopek za pridobitev in vsebino okoljevarstvenega dovoljenja za druge naprave.

K točki 2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Uvodoma naslovni organ pojasnjuje, da v času izdaje tega dovoljenja velja Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 50/13), ki v času izdaje odločbe št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013, s katero je naslovni organ zahtevo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja zavrnil, še ni veljala.

V času izdaje odločbe št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013 so bili v drugem odstavku 5. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) določeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da se šteje, da naprava obratuje v skladu z zahtevami te uredbe. V prvi točki drugega odstavka 5. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) je bilo določeno, da naprava obratuje v skladu z zahtevami te uredbe, če obratovanje naprave ne vpliva škodljivo na zdravje ljudi, ki prebivajo ali se zadržujejo v okolici naprave, pri čemer se šteje, da naprava vpliva škodljivo na zdravje ljudi, če:

- višina odvodnika odpadnih plinov ni v skladu z zahtevami iz priloge 3 uredbe ali

- njena emisija snovi skupaj z emisijo snovi iz drugih naprav povzroča preseganje mejnih in ciljnih vrednosti kakovosti zunanjega zraka na območju vrednotenja, določenega za to napravo.

V odločbi št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013 je naslovni organ ugotovil, da naprava iz točke 1 izreka odločbe ni izpolnjevala zahtev iz druge alineje prve točke drugega odstavka 5. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09), ker je bila mejna dnevna koncentracija na merilnem mestu Trbovlje presežena, ker:

- je letna vrednost obstoječe obremenitve presegala 90 odstotkov mejne letne koncentracija PM(10) v zunanjem zraku in
- je dnevna vrednost obstoječe obremenitve presegala 80 odstotkov dovoljenih preseganj mejne dnevne koncentracije PM(10) v zunanjem zraku.

V Uredbi o spremembah in dopolnitvah Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 50/13) je v 3. členu določeno, da se v drugem odstavku 5. člena 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. obratovanje naprave povzroča dodatno obremenitev, ki omogoča doseganje ciljev iz načrta za kakovost zraka, sprejetega v skladu s predpisom, ki ureja kakovost zunanjega zraka (v nadaljnjem besedilu: načrt za kakovost zraka), oziroma obratovanje naprave zagotavlja, da mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti v zunanjem zraku na območju vrednotenja, določenem za to napravo, niso presežene. Obratovanje naprave mora v zvezi z zahtevami za kakovost zunanjega zraka izpolnjevati tudi zahtevo, da je višina odvodnika odpadnih plinov v skladu z zahtevami iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe«. To pomeni, da se pri ugotavljanju izpolnjevanja zahtev glede kakovosti zunanjega zraka upoštevajo samo mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti, ne pa mejna dnevna koncentracija, kar posledično pomeni, da ugotovitve, na katerih temelji odločba z dne 14. 3. 2013, za pričujočo odločbo niso relevantne. Ugotovljeno je namreč, da mejne letne koncentracije ali ciljne vrednosti niso presežene.

V času izdaje tega dovoljenja velja tudi Odlok o načrtu za kakovost zraka na območju Zasavja (Uradni list RS, št. 108/13), ki v času izdaje odločbe št. 35407-104/2006-343 z dne 14. 3. 2013, s katero je naslovni organ zahtevo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja zavrnil, še ni veljal. Ta odlok določa: območje izvajanja ukrepov, ki je s Sklepom opredeljeno kot podobmočje z oznako SI22 in je na podlagi Odredbe zaradi čezmerne onesnaženosti zunanjega zraka z delci PM(10) uvrščeno v razred največje obremenjenosti, ukrepe za zmanjšanje onesnaženosti zunanjega zraka z delci PM(10) za doseganje skladnosti z mejnimi vrednostmi za delce PM(10) s ciljem zmanjšati škodljive vplive na zdravje in okolje ter spremljanje učinkov izvajanja, noveliranje in obdobje izvajanja teh ukrepov, odgovorne organe za pripravo in izvajanje ukrepov za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka, vključno z nalogami občine in države, obveznostmi povzročiteljev obremenitve, obveznostmi izvajalcev javnih služb varstva okolja ter oseb, ki izvajajo dejavnosti varstva okolja. Zgoraj citirani odlok v 6. členu določa, da Vlada Republike Slovenije na podlagi ukrepov iz priloge tega odloka sprejme podrobnejši program ukrepov za tri koledarska leta, ki je natančno ovrednoten. 11. člen citiranega odloka pa določa, da se podrobnejši program ukrepov za leta 2014, 2015 in 2016 sprejme v treh mesecih po sprejetju tega odloka.

Naslovni organ je v ponovnem postopku odločanja o zahtevi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja preučil tudi dokumente in podatke glede kakovosti zunanjega zraka, ki jih je upravljavec naslovnemu organu posredoval skladno z drugim odstavkom 49. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09):

- Vloga za predlog območja vrednotenja in predlog merilnih mest za ocenjevanje obremenitve, upravljavca Lafarge Cement d.d. Trbovlje, Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, ki jo naslovni organ vodi pod številko upravne zadeve 35924-81/2008
- Ocena celotne obremenitve št. EKO5021, ki jo je izdelal Elektroinštitut Milan Vidmar
- Analiza rezultatov OM kakovosti zunanjega zraka Ravenska vas ~ zaselek Zelena trava, ki jo je izdelal Elektroinštitut Milan Vidmar, številka EKO5020
- Dopolnitev Poročila ocene celotne obremenitve Lafarge cement d.o.o. št. EKO 5221, ki ga je izdelal Elektroinštitut Milan Vidmar
- Poročilo o dodatni obremenitvi zunanjega zraka in analizi obremenitve na območju vrednotenja, Rezultati modeliranja in analize koncentracij onesnaževal v zunanjem zraku za »Lafarge Cement d.o.o.«, poročilo št.: MEIS-LAFARGE-3b
- Rezultati modeliranja in analize koncentracij onesnaževal v zunanjem zraku za »Lafarge Cement d.o.o.«, poročilo št. Meis-Lafarge-4 dodatek-popravek-A, Januar 2013, MEIS storitve za okolje (v nadaljevanju: Poročilo 1).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi podatkov o masnih pretokih posameznih snovi v zrak, navedenih v Vlogi za predlog območja vrednotenja in predlog merilnih mest za ocenjevanje obremenitve, stranka Lafarge Cement d.d. Trbovlje, Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, številka 35924-81/2008, in poročilih o meritvah emisij snovi v zrak, ki so bila predložena vlogi ugotovil, da mora upravljavec za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja skladno z določbami 11. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13, v nadaljevanju Uredba zrak), dokazovati izpolnjevanje pogojev v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka za parametre celotni prah, dušikove okside in benzen.

Upravljavcu je naslovni organ z odločbo št. 35924-12/2010-3 z dne 25.3.2010, skladno z določbami druge točke drugega odstavka 49. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09), potrdil program ocenjevanja celotne obremenitve zunanjega zraka.

Na podlagi predložene ocene celotne obremenitve, vključno z obrazložitvijo izračuna rezultatov ocene celotne obremenitve in ocene dodatne obremenitve (Poročilo 1) in z obrazložitvijo izračuna rezultatov ocene obremenitve št. EKO 5021, ki jo je izdelal Elektroinštitut Milan Vidmar in jo je predložil upravljavec dne 1.8.2011, in dopolnitve (Poročilo ocene celotne obremenitve) št. EKO 5221 z dne 31.1.2012, je naslovni organ ugotovil, da obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja zagotavlja, da mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti v zunanjem zraku na merilnih mestih na območju vrednotenja, določenem za to napravo za parametre celotni prah, dušikovi oksidi in benzen niso presežene, s čimer naprava izpolnjuje pogoje v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka iz 1. točke drugega odstavka 5. člena Uredbe zrak. Za ostale parametre (SO₂, Pb, As, Cd, Ni, Hg, Benzo(a)piren) skladno z določbami tretjega odstavka 11. člena Uredbe zrak, upravljavcu naprave ni bilo treba dokazovati izpolnjevanja pogojev v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka. Izpolnjevanja pogojev glede kakovosti zunanjega zraka upravljavec ni dokazoval za parametre SO₂, Pb, As, Cd, Ni, Hg, Benzo(a)piren, ker je v tretjem odstavku 11. člena Uredbe zrak določeno, da upravljavcu naprave ni treba dokazovati izpolnjevanja pogojev v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka na območju vrednotenja v skladu z določbami 9. in 10. člena te uredbe, če

1. največji masni pretok posamezne snovi iz naprave ne presega najmanjše vrednosti, določene za masni pretok te snovi v odpadnih plinih v prilogi 5, ki je sestavni del te uredbe, in
2. ocenjena vrednost masnega pretoka razpršene emisije snovi iz naprave za posamezno snov ne presega 10 odstotkov najmanjše vrednosti masnega pretoka te snovi v odpadnih plinih iz prejšnje alineje.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak v točki 2.1.1 izreka tega dovoljenja na podlagi drugega odstavka 4. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi z obratovanjem čistilnih naprav za čiščenje odpadnih plinov v točki 2.1.2. izreka tega dovoljenja na podlagi prvega odstavka 4. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07).

Zahteve v zvezi z ukrepi za zmanjševanje razpršene emisije v zrak je naslovni organ določil v točki 2.1.3. izreka tega dovoljenja na podlagi tretjega odstavka 4. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07).

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi s zajemanjem odpadnih plinov na izvoru v točki 2.1.4. izreka tega dovoljenja na podlagi 1. točke tretjega odstavka 33. člena Uredbe zrak.

V točki 2.1.5. izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi 2. točke drugega odstavka 5. člena Uredbe zrak določil zahtevo, da mora upravljavec zagotoviti, da obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne povzroča čezmerne obremenitve okolja zaradi presegevanja dopustnih vrednosti emisije snovi v zrak.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.1.6. izreka tega dovoljenja na podlagi prvega in drugega odstavka 31. člena Uredbe zrak določil zahteve, pod katerimi se določa dopustne vrednosti iz točke 2.2 izreka tega dovoljenja.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.1.7. izreka tega dovoljenja na podlagi četrtega odstavka 33. člena Uredbe zrak določil zahteve v zvezi s zagotavljanjem ukrepov v stanjih in pojavih, ko se morajo naprave za čiščenje odpadnih plinov izklopiti ali obiti oziroma ukrepov ob zagonu, ustavljanju in podobnih prehodnih pojavih v tehnološkem procesu.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.1.8. izreka tega dovoljenja na podlagi prvega odstavka 42. člena Uredbe zrak določil zahteve v zvezi s poslovniki naprav za čiščenje odpadnih plinov.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.1.9. izreka tega dovoljenja na podlagi 43. člena Uredbe zrak določil zahteve v zvezi z obratovalnimi dnevniki naprav za čiščenje odpadnih plinov.

Pri pregledu vloge je naslovni organ ugotovil, da je v rotacijski peči za žganje cementa predvidena uporaba premoga, petrolkoksa in kurilnega olja EL (ekstra lahko). Navedena goriva uvrščamo med fosilna goriva, ki jih je mogoče brez omejitev uporabljati kot gorivo v vseh srednjih in velikih kurilnih napravah. Iz Tabele 1.7 na strani št. 9 »Reference Document on Best Available Techniques in the Cement, Lime and Magnesium Oxide Manufacturing Industries, May 2010« (BAT referenčnega dokumenta za proizvodnjo cementa, apna in magnezijevega oksida (maj 2010)) je razvidno, da so omenjena fosilna goriva v cementarnah znotraj EU med najbolj pogosto uporabljenimi gorivi. Na podlagi navedenega je naslovni organ za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.1.10. izreka tega dovoljenja na podlagi 4. točke drugega odstavka 7. člena Uredbe zrak določil vrste goriva, ki se lahko uporabljajo v rotacijski peči za žganje cementnega klinkerja z izmenjevalcem toplote (N1).

Naslovni organ je zahteve v zvezi z uporabo goriva v nepremičnem motorju z notranjim izgorevanjem za pridobivanje električne energije v sili (N22) v točki 2.1.11. izreka tega dovoljenja določil na podlagi 4. točke drugega odstavka 7. člena Uredbe zrak.

Naslovni organ je v točki 2.1.12. izreka tega dovoljenja na podlagi drugega odstavka 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/07 in 38/10) omejil obratovalni čas nepremičnega motorja za pridobivanje električne energije v sili (N22), ki služi za pogon rezervnega ali zasilnega napajanja elektrike.

Naslovni organ je v točki 2.1.13. izreka tega dovoljenja na podlagi 3., 6., 7., 8., 9. in 12. člena Uredbe o uporabi ozonu škodljivih snovi in fluoriranih toplogrednih plinih (Uradni list RS, št. 41/10) določil zahteve glede ravnanja z opremo, ki jo uporablja upravljavec.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.2.1. izreka tega dovoljenja določil višino in lokacijo Centralnega izpusta razžvepljevalne naprave Z1 na podlagi 2. točke drugega odstavka 7. člena in petega odstavka 49. člena Uredbe zrak. Nadalje je naslovni organ za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točki 2.2.1. izreka tega dovoljenja določil nabor snovi in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave Z1 na podlagi 3. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07) in 22., 23., 25. in 28. člena Uredbe zrak.

Skladno z določbo prvega odstavka 29. člena Uredbe zrak se v slučajih, ko se izpuščajo odpadni plini iz več raznovrstnih naprav skozi skupni odvodnik ali skozi odvodnik skupne naprave za čiščenje odpadnih plinov in če so v skladu s predpisi iz petega odstavka 3. člena te uredbe za posamezno snov v odpadnih plinih iz teh naprav določene različne mejne koncentracije za to snov, mejna koncentracija te snovi v odpadnih plinih na izpustu odvodnika ali naprave za čiščenje odpadnih plinov in skupna računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih določi na naslednji način:

$$E_{skupna} = \frac{\sum_{i=1}^n E_i \times V_i}{\sum_{i=1}^n V_i}$$

pri čemer je:

- E_{skupna} mejna koncentracija ali skupna računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih na izpustu odvodnika ali odvodnika skupne naprave za čiščenje odpadnih plinov,
- E_i mejna koncentracija snovi ali računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih, ki so določeni za posamezno vrsto naprav, pri čemer se upošteva, da je vrednost za E_i enaka nič, če za posamezno vrsto naprav za to snov ni določena mejna koncentracija E_i , in
- V_i prostorninski pretok odpadnih plinov posamezne naprave.

Skozi Centralni izpust razžvepljevalne naprave z oznako Z1 se spuščajo odpadni plini iz več raznovrstnih naprav, in sicer gre za zmes odpadnih plinov iz rotacijske peči (N1) z mlinom surovine (N3) in iz mlina premoga (N6) ter odpadnih plinov iz hladilca klinkerja (N5), in so za posamezno snov v odpadnih plinih iz teh naprav določene različne dopustne koncentracije ali

različne računsko vsebnosti kisika. Zato je naslovni organ v točki 2.2.2. izreka tega dovoljenja določil dopustno koncentracijo in skupno računsko vsebnost kisika v odpadnih plinih na izpustu Z1 skladno z določbo prvega odstavka 29. člena Uredbe zrak.

Skladno z določbo drugega odstavka 29. člena Uredbe zrak je pri izračunu računsko vsebnosti kisika potrebno za računsko vsebnost kisika za posamezno napravo upoštevati vsebnost kisika, ki jo ta naprava običajno dosega ali je za napravo določena v okoljevarstvenem dovoljenju, če s predpisom iz petega odstavka 3. člena te uredbe za to vrsto naprav računsko vsebnost kisika ni določena. Računska vsebnost kisika za odpadne pline iz peči za žganje cementnega klinkerja (N1) je predpisana v sedmem odstavku 3. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07) in znaša 10 volumskih %. Ker se odpadni plini iz rotacijske peči za žganje cementnega klinkerja (N1) z izmenjevalcem toplote vodijo skozi mlin surovine (N3) in mlin premoga (N6), znaša računsko vsebnost kisika za odpadne pline rotacijske peči z mlinom surovine in mlina premoga 10 volumskih %. Za odpadne pline hladilca klinkerja računsko vsebnost kisika ni posebej predpisana, zato znaša 21 volumskih %. Glede na navedeno je naslovni organ na podlagi drugega odstavka 29. člena Uredbe zrak v točki 2.2.3. izreka tega dovoljenja za izračun skupne računsko vsebnosti kisika na merilnem mestu ZMM1A na centralnem izpustu razžvepljevalne naprave z oznako Z1 za odpadne pline rotacijske peči z mlinom surovine in mlina premoga določil računsko vsebnost kisika 10 volumskih %, za odpadne pline hladilca klinkerja pa 21 volumskih %.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točkah 2.2.4. in 2.2.5 izreka tega dovoljenja določil višino in lokacijo Izpusta hladilca klinkerja Z2, in Izpusta EF mlina cementa Z4 na podlagi 2. točke drugega odstavka 7. člena in petega odstavka 49. člena Uredbe zrak. Nadalje je naslovni organ za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v točkah 2.2.4. in 2.2.5 izreka tega dovoljenja določil nabor snovi in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak na Izpustu hladilca klinkerja Z2, in Izpustu EF mlina cementa Z4 na podlagi 3. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07).

Naslovni organ mora v skladu s 25. in 46. točko 2. člena, tretjim odstavkom 7. člena in prilogo 5 Uredbe zrak v okoljevarstvenem dovoljenju določiti največje prostorninske in največje masne pretoke snovi v zrak na posameznih izpustih ter največji masni pretok teh snovi iz vseh naprav.

V tretjem odstavku 7. člena Uredbe zrak je določeno, da se v zvezi z onesnaževanjem zunanjega zraka zaradi emisije snovi iz naprave v okoljevarstvenem dovoljenju določijo za vsak odvodnik naprave posebej največji prostorninski pretoki odpadnih plinov in največji masni pretoki snovi iz preglednice priloge 5 iste uredbe, če gre za napravo, za katero je treba zagotoviti ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka, pri čemer se upošteva, da:

- pri trajnih meritvah nobena povprečna dnevna vrednost izmerjenega prostorninskega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega prostorninskega pretoka odpadnih plinov in nobena povprečna dnevna vrednost izmerjenega masnega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega masnega pretoka odpadnih plinov;
- pri občasnih meritvah povprečje izmerjenega prostorninskega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega prostorninskega pretoka odpadnih plinov in povprečje izmerjenega masnega pretoka na posameznem odvodniku ne sme presegati največjega masnega pretoka odpadnih plinov.

Kot izhaja iz 46. točke 2. člena Uredbe zrak, je največji prostorninski pretok odpadnih plinov, ki ga opredeli proizvajalec naprave v tehnični dokumentaciji oziroma ga oceni upravljavec, če dokumentacija ni na voljo in se ga preverja pri izvedbi prvih, občasnih ali trajnih meritev.

Upravljavec je v dopolnitvi vloge, prejete 18. 10. 2013, navedel, da podatki v Navodilu za pogon, obratovanje in vzdrževanje; Objekt – elektrofilterske naprave za hladilnikom klinkerja, ne odražajo več dejanskega stanja. Upravljavec je navedel, da načrtovani prostorninski pretok iz

izpusta Z1, ki je naveden v "Navodilu o napravi za razžvepljevanje dimnega plina FGD Trbovlje, peč za cement", ni ustrezen, ker ne zagotavlja zahtevanih temperatur izstopnih plinov, zaradi česar je bil pri izvedbi trajnih meritev emisije ocenjen dejanski največji prostorninski pretok odpadnih plinov skozi izpust z oznako Z1 dne 4.6.2011, kar je upravljavec dokazoval na podlagi dokumenta z naslovom "protokol dnevno poročilo za "ACF-NT" (stolpec F DP v m³/h) za dan 4. 6. 2011. Pri izpustih Z2 in Z4 tehnične dokumentacije proizvajalca naprave ni na voljo, zato je upravljavec ocenil največji prostorninski pretok na podlagi:

- Poročila o meritvah emisije snovi v zrak št. 112-09/3248-11/3/PR z dne 18. 5. 2012 na izpustu iz odpraševalne naprave mlina cementa in
- Poročila o meritvah emisij snovi v zrak št. 112-09/3248-09/6/PR z dne 7. 6. 2010 na izpustu iz odpraševalne naprave hladilnika klinkerja.

Naslovni organ je na podlagi v prejšnjem odstavku navedenih ocenjenih največjih prostorninskih pretokov odpadnih plinov izračunal največji masni pretok snovi skozi izpuste z oznako Z1, Z2 in Z4 kot produkt največjega prostorninskega pretoka in na podlagi v točkah 2.2.1 do 2.2.5 izreka tega dovoljenja določenih dopustnih vrednosti, kot je razvidno v nadaljevanju te obrazložitve.

Naslovni organ je na podlagi dnevnega poročila o trajnih meritvah navedenega v dokumentu z naslovom "Protokol dnevno poročilo za "ACF-NT" (stolpec F DP v m³/h) za dan 4. 6. 2011" ugotovil, da je največji prostorninski pretok odpadnih plinov skozi izpust z oznako Z1 ugotovljen dne 4. 6. 2011 in znaša 241.667 m³/h (dnevno povprečje vseh izvedenih meritev pri trajnih meritvah v dnevu, ki je izkazal najvišji prostorninski pretok odpadnih plinov skozi izpust z oznako Z1). Pri navedenem največjem prostorninskem pretoku odpadnih plinov skozi izpust z oznako Z1 je znašal delež odpadnih plinov iz rotacijske peči z mlinom surovine in mlina premoga 154.561 m³/h in delež odpadnih plinov iz hladilca klinkerja 87.105 m³/h. Na podlagi ugotovljenega, je naslovni organ določil največji masni pretok snovi skozi izpust z oznako Z1 na sledeč način:

$$E_{skupna} = \frac{\sum_{i=1}^n E_i \times V_i}{\sum_{i=1}^n V_i}$$

pri čemer je:

- E_{skupna} mejna koncentracija v odpadnih plinih za zmes odpadnih plinov na izpustu z oznako Z1,
- E_i mejna koncentracija v odpadnih plinih, ki so določeni za odpadne pline posamezne tehnološke enote, vezane na izpust z oznako Z1, pri čemer se upošteva, da je vrednost za E_i enaka nič, če za odpadne pline posamezne tehnološke enote za to snov ni določena mejna koncentracija E_i
- V_i prostorninski pretok odpadnih plinov posamezne tehnološke enote, vezane na izpust z oznako Z1.

1) celotni prah

$$E_{skupna} = (E_{prah\ rot.\ peč} \times V_{rot.\ peč} + E_{prah\ h.k.} \times V_{h.k.}) / (V_{rot.\ peč} + V_{h.k.}) =$$

$$= (20\ mg/m^3 \times 154.561\ m^3/h + 20\ mg/m^3 \times 87.105\ m^3/h) / (154.561\ m^3/h + 87.105\ m^3/h) =$$

$$20\ mg/m^3$$

največji prostorninski pretok x mejna koncentracija (E_{skupna}) = največji masni pretok snovi skozi izpust za celotni prah:
 $241.667\ m^3/h \times 20\ mg/m^3 = 4.833\ g/h$

2) dušikovi oksidi

$$E_{skupna} = (E_{NOx\ rot.\ peč} \times V_{rot.\ peč} + E_{NOx\ h.k.} \times V_{h.k.}) / (V_{rot.\ peč} + V_{h.k.}) =$$

$$=(500 \text{ mg/m}^3 \times 154.561 \text{ m}^3/\text{h} + 0 \text{ mg/m}^3 \times 87.105 \text{ m}^3/\text{h}) / (154.561 \text{ m}^3/\text{h} + 87.105 \text{ m}^3/\text{h}) = 319,78 \text{ mg/m}^3$$

največji prostorninski pretok x mejna koncentracija (Eskupna) = največji masni pretok snovi skozi izpust za dušikove okside
 $241.667 \text{ m}^3/\text{h} \times 319,78 \text{ mg/m}^3 = 77,276 \text{ kg/h}$

3) benzen

$$E_{\text{skupna}} = (E_{\text{benzen rot. peč}} \times V_{\text{rot. peč}} + E_{\text{benzen h.k.}} \times V_{\text{h.k.}}) / (V_{\text{rot. peč}} + V_{\text{h.k.}}) =$$

$$=(5 \text{ mg/m}^3 \times 154.561 \text{ m}^3/\text{h} + 0 \text{ mg/m}^3 \times 87.105 \text{ m}^3/\text{h}) / (154.561 \text{ m}^3/\text{h} + 87.105 \text{ m}^3/\text{h}) = 3,1978 \text{ mg/m}^3$$

največji prostorninski pretok x mejna koncentracija (Eskupna) = največji masni pretok snovi skozi izpust za benzen
 $241.667 \text{ m}^3/\text{h} \times 3,1978 \text{ mg/m}^3 = 0,773 \text{ kg/h}$

Naslovni organ je v točki 2.2.6 v Preglednici 5 izreka tega dovoljenja na podlagi 46. točke 2. člena in 3. odstavka 7. člena Uredbe zrak določil največji prostorninski in največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z2. Naslovni organ je izračunal največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z2 kot produkt, na podlagi predloženih podatkov ocenjenega največjega prostorninskega pretoka in v 3. členu Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07) določene mejne koncentracije celotnega prahu.

Naslovni organ je ugotovil, da je iz Poročila o občasnih meritvah emisije snovi v zrak št. 112-09/3248-09/6/PR z dne 7.6.2010 razvidno, da je največji prostorninski pretok odpadnih plinov skozi izpust z oznako Z2 dne 12.11.2009 znašal $25.000 \text{ m}^3/\text{h}$ (povprečje vseh izvedenih meritev pri občasnih meritvah). Na podlagi ugotovljenega je naslovni organ določil največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z2 na sledeč način:

največji prostorninski pretok x mejna koncentracija = največji masni pretok snovi skozi izpust
 $25.000 \text{ m}^3/\text{h} \times 20 \text{ mg/m}^3 = 500 \text{ g/h}$
 Največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z2 znaša $0,50 \text{ kg/h}$.

Naslovni organ je v točki 2.2.6 v Preglednici 5 izreka tega dovoljenja na podlagi 46. točke 2. člena in 3. odstavka 7. člena Uredbe zrak določil največji prostorninski in največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z4. Naslovni organ je izračunal največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z4 kot produkt, na podlagi predloženih podatkov ocenjenega največjega prostorninskega pretoka in v 3. členu Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07) določene mejne koncentracije celotnega prahu.

Naslovni organ je ugotovil, da je iz poročila o občasnih meritvah emisije snovi v zrak št. 112-09/3248-11/3/PR z dne 18.5.2012 razvidno, da je največji prostorninski pretok odpadnih plinov skozi izpust z oznako Z4 dne 12. 11. 2011 znašal $29.000 \text{ m}^3/\text{h}$ (povprečje vseh izvedenih meritev pri občasnih meritvah). Na podlagi ugotovljenega je naslovni organ določil največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z4 na sledeč način:
 največji prostorninski pretok x mejna koncentracija = največji masni pretok snovi skozi izpust
 $29.000 \text{ m}^3/\text{h} \times 20 \text{ mg/m}^3 = 580 \text{ g/h}$
 Največji masni pretok celotnega prahu skozi izpust z oznako Z4 znaša $0,58 \text{ kg/h}$.

Na podlagi zgoraj navedenega je naslovni organ na podlagi 46. točke 2. člena, 3. odstavka 7. člena in 1. odstavka 29. člena Uredbe zrak v točki 2.2.6. izreka tega dovoljenja določil največje prostorninske pretoke odpadnih plinov in največje masne pretoke snovi v zrak na Centralnem izpustu razžvepljevalne naprave Z1, na Izpustu hladilca klinkerja Z2 in Izpustu EF mlina

cementa Z4, kar predstavlja obveznost upravljavca, da tako določeni pretoki snovi niso preseženi.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi podatkov o največjih masnih pretokih snovi v zrak na posameznih izpustih, ki so določeni v točki 2.2.6 izreka tega dovoljenja in v "Oceni razpršenih in ubežnih emisij prahu iz proizvodnje klinkerja in cementa na lokaciji cementarne Trbovlje podjetja Lafarge Cement d.o.o. v letu 2008 (ZZV MARIBOR, 02.03.2009)" ocenjene razpršene emisiji celotnega prahu, ki znaša 700 g/h, skladno z določbami 7. točke drugega odstavka 7. člena Uredbe zrak, ki določa, da se v okoljevarstvenem dovoljenju določi največje masne pretoke snovi iz naprave iz priloge 5, ki je sestavni del te uredbe, v točki 2.2.7. izreka tega dovoljenja določil največji masni pretok snovi iz naprave 1 izreka tega dovoljenja v Preglednici 6.

Naslovni organ je obveznosti v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa za naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil v točki 2.3.1 izreka tega dovoljenja na podlagi 37. člena Uredbe zrak.

Naslovni organ je v točki 2.3.2. izreka tega dovoljenja določil izvedbo trajnih meritev snovi v zrak na izpustu Z1 na podlagi prvega in četrtega odstavka 39. člena Uredbe zrak in drugega odstavka 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Naslovni organ je v točki 2.3.3. izreka tega dovoljenja določil, da morajo biti trajne meritve snovi v zrak na izpustu Z1 izvedene tako, da zagotavljajo podatke o masnem pretoku in koncentraciji snovi v odpadnih plinih, za katere so predpisane trajne meritve na podlagi prvega odstavka 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Naslovni organ je v točki 2.3.4. izreka tega dovoljenja na podlagi prve alineje petega odstavka 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) določil, da mora biti vgradnja merilne opreme za izvajanje trajnih meritev in opreme za zapisovanje in vrednotenje podatkov v skladu s standardom SIST EN 14181.

Na podlagi osmega odstavka 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) je naslovni organ v točki 2.3.5. izreka tega dovoljenja določil roke za zagotovitev kalibracije opreme za izvajanje trajnih meritev in poročanje o rezultatih kalibracije opreme, v točki 2.3.6. izreka tega dovoljenja pa je na podlagi sedmega odstavka 13. člena citiranega pravilnika določil roke za zagotovitev rednega letnega preizkušanja opreme za izvajanje trajnih meritev in poročanje o rezultatih rednega letnega preizkušanja opreme.

Naslovni organ je v točki 2.3.7. izreka tega dovoljenja na podlagi petega odstavka 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) določil postopke za zagotavljanje stabilnosti delovanja opreme za trajne meritve in obveznost obveščanja inšpektorje o izpadu opreme.

Naslovni organ je v točkah 2.3.8. in 2.3.9 izreka tega dovoljenja na podlagi drugega odstavka 21. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) določil obveznost izdelave dnevnega poročila o trajnih meritvah v predpisani obliki in poročanja o trajnih meritvah.

V točki 2.3.10. izreka tega dovoljenja je naslovni organ na podlagi devetega odstavka 13. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) določil kriterije za izkazovanje ustreznosti merilne opreme za trajne meritve, ki se ugotavljajo pri kalibraciji in rednem letnem testiranju posamezne merilne opreme.

Naslovni organ je v točkah 2.3.11. in 2.3.12. izreka tega dovoljenja določil izvajanje občasnih meritev celotnega prahu na izpustih Z2 in Z4 vsako tretje leto na podlagi prvega odstavka 39. člena Uredbe zrak, na podlagi prvega in 1. alinee drugega odstavka 39. člena Uredbe zrak pa je v točkah 2.3.13. in 2.3.14. izreka tega dovoljenja določil periodo izvajanja občasnih meritev snovi v zrak na izpustu Z1.

Naslovni organ je v točki 2.3.15. izreka tega dovoljenja na podlagi 9. točke drugega odstavka 7. člena Uredbe zrak in drugega, tretjega in četrtega odstavka 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) določil najmanjše število odvzetih vzorcev pri obasnih meritvah.

Naslovni organ je obveznost izvajalca obratovalnega monitoringa, da razpršeno emisijo snovi iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja pri vrednotenju emisije snovi oceni in količine izpuščenih snovi prišteje k izmerjeni emisiji snovi iz izpustov naprave, določil v točki 2.3.16. izreka tega dovoljenja na podlagi šestega odstavka 3. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz naprav za proizvodnjo cementa (Uradni list RS, št. 34/07).

Naslovni organ je v točki 2.3.17. izreka tega dovoljenja določil, da ni potrebno zagotoviti obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak iz nepremičnega motorja z notranjim izgorevanjem (N22), moči 500 kW, ki služi za pogon rezervnega ali zasilnega napajanja elektrike, kateremu je v točki 2.1.12. izreka tega dovoljenja obratovanje omejeno z 300 urami na leto, ker za nepremične motorje, ki obratujejo manj kot 300 ur na leto in so namenjeni samo za pogon rezervnega ali zasilnega napajanja z elektriko ni potrebno zagotavljati obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak skladu z določbami drugega odstavka 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/2007 in 38/2010).

Nadalje je naslovni organ v točki 2.3.18. izreka tega dovoljenja določil obveznosti poročanja o obratovalnih urah nepremičnega motorja z notranjim izgorevanjem (N22) na podlagi določb drugega odstavka 6. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih plinskih turbin z vhodno toplotno močjo manj kot 50 MW in nepremičnih motorjev z notranjim zgorevanjem (Uradni list RS, št. 34/07, 81/2007 in 38/2010).

Naslovni organ je v točki 2.3.19. izreka tega dovoljenja na podlagi 9. točke drugega odstavka 7. člena Uredbe zrak in 4. alinee prvega odstavka 11. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) določil zagotovitev izdelave ocene o dejanskem letnem času obratovanja naprave.

Naslovni organ je v točkah 2.3.20. in 2.3.21 izreka tega dovoljenja na podlagi tretjega in četrtega odstavka 21. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08) določil obveznost posredovanja poročil o obasnih meritvah in ocen o letnih emisijah na Agencijo RS za okolje.

Naslovni organ je v točki 2.3.22. izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi z ureditvijo merilnih mest na podlagi prvega in tretjega odstavka 15. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojev za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08), v točki 2.3.23. izreka tega dovoljenja pa je določil odstopanja od zahtevanih standardov za ureditev merilnih mest na podlagi četrtega odstavka 15. člena istega pravilnika.

V točki 2.3.24. izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil zahteve glede letnega poročanja o polnjenju fluoriranih toplogrednih plinov skladno z 11. členom Uredbe o uporabi ozonu škodljivih snovi in fluoriranih toplogrednih plinih (Uradni list RS, št. 41/10).

Skladno z drugim odstavkom 8. člena Uredbe okoljevarstveno dovoljenje za napravo, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, ne vsebuje dopustnih vrednosti za emisije toplogrednih plinov.

Upravljavec ima dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov št. 35433-22/2009-3 z dne 4. 9. 2009 (spremenjeno z odločbo št. 35433-2/2010-1 z dne 26. 1. 2010), izdano na podlagi ZVO-1 in Uredbe o dejavnostih, toplogrednih plinih in napravah, za katere je treba pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 67/04 in 58/06), zato je bilo odločeno kot izhaja iz točke 2.4.1. izreka tega dovoljenja.

K točki 3 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

V postopku je bilo ugotovljeno, da pri obratovanju naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja nastajajo industrijske in komunalne odpadne vode. Zaradi navedenega je naslovni organ v točki 3 izreka tega dovoljenja določil okoljevarstvene zahteve za emisije snovi in toplote v vode kar je podrobneje pojasnjeno v nadaljevanju.

Naslovni organ je ob upoštevanju 13. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS št. 64/12) in 9. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za hlajenje ter naprav za proizvodnjo pare in vroče vode (Uradni list RS št. 28/00, 41/04), za napravo točke 1 izreka tega dovoljenja določil ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi in toplote v vode v točki 3.1.1 izreka tega dovoljenja.

V točki 3.1.2 izreka tega dovoljenja so skladno z 26. členom Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS št. 64/12) določene največje dnevne in letne količine komunalnih odpadnih voda ter njihov največji 6-urni povprečni pretok.

Naslovni organ je v točki 3.1.3 izreka tega dovoljenja skladno z 8. členom in četrtem odstavkom 7. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav (Uradni list RS, št. 98/07 in 30/10) določil, da mora upravljavec naprave omogočiti izvajalcu javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode na območju lokalne skupnosti izdelavo ocene obratovanja male komunalne čistilne naprave vsaj vsako tretje leto.

Upravljavec mora zagotoviti odvoz blata iz malih komunalnih čistilnih naprav na ustrezno opremljeno komunalno čistilno napravo in mora v celotnem obdobju obratovanja malih komunalnih čistilnih naprav hraniti dokumentacijo o opravljenih delih, podatke o ravnanju z blatom in podatke o izrednih dogodkih, ki nastanejo med obratovanjem (zaradi drugačne sestave odpadne vode, okvar ali drugih prekinitev obratovanja čistilnih naprav in podobno) ter času njihovega trajanja, kar je naslovni organ na podlagi 12. člena Uredbe o emisiji snovi pri

odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav (Uradni list RS, št. 98/07 in 30/10) določil v točki 3.1.4 izreka tega dovoljenja.

Obveznost ukrepanja in obveščanja v primeru okvare, ki povzroči čezmerno obremenjevanje okolja, je naslovni organ določil v točki 3.1.5 izreka tega dovoljenja na podlagi petega in šestega odstavka 13. člena Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS št. 64/12).

Za ohlajanje tehnoloških hladilnih voda uporablja upravljavec zaprt hladilni sistem s hladilnim stolpom moči 300 kW. V vodo, ki kroži v hladilnem sistemu, upravljavec dodaja sredstvo za preprečevanje rasti alg, inhibitor korozije in sredstvo za mehčanje vode. Odpadne vode, ki nastajajo ob kaluženju sistema, upravljavec zbere v zalogovnikih kalužnih vod, velikosti 1m³ in dva krat po 10 m³. Po oceni upravljavca nastane okrog 5.500 m³ kalužnih vod letno, ki se jih ponovno uporabi v procesu proizvodnje, kjer izparijo. Odpadne vode, ki nastanejo ob praznjenju hladilnega sistema (količina vode cca. 17m³), ta pa se izvaja le ob remontu, bo upravljavec zadržal v zalogovnikih in jih po remontu ponovno uporabil v sistemu hlajenja. Na podlagi navedenega je naslovni organ v točki 3.1.6 izreka tega dovoljenja, prepovedal odvajanje kalužnih vod in odpadnih vod iz praznjenja hladilnega stolpa v vodotok Trboveljščica in določil obveznost ponovne uporabe nastalih odpadnih vod. Ker je naslovni organ določil obveznost uporabe nastalih odpadnih vod iz hladilnega sistema, zato v izreku ni določil obveznosti glede mejnih vrednosti in izvajanja obratovalnega monitoringa.

K točki 4 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Naslovni organ je v točki 4 okoljevarstvenega dovoljenja upravljavcu določil zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti, zahteve za predelavo odpadkov in obveznosti poročanja o nastalih odpadkih, ravnanju z njimi in o predelavi odpadkov.

Zahteve za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti, je naslovni organ v točki 4.1.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 10., 18. in 22. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11), v točki 4.1.2 izreka tega dovoljenja na podlagi 21. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) in v točki 4.1.3 na podlagi 22. in 24. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11).

V točki 4.1.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil zahteve glede skladiščenja nastalih nevarnih odpadkov na podlagi 22. in 24. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11).

Upravljavec je z dopolnitvijo vloge, prejeto dne 12. 7. 2007, spremenil zahtevek za pridobitev dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in sicer je zaprosil tudi za predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) - uporabo odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči, vse na naslovu Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje, na zemljiščih s parc. št. 1509/1, 1509/3, 1509/4, 1509/5, 1509/6, 1509/7, 1509/8, 1823/4, 1823/5, 1922/16, 1922/17 in 1922/18, vsa k. o. Trbovlje. Upravljavec je z dopisom z dne 3. 9. 2013, prejetim dne 4. 9. 2013, podal umik svojega zahtevka v delu, ki se nanaša na predelavo odpadkov po postopku predelave R1 (sosežig) – uporaba odpadkov kot dodatno gorivo za obratovanje rotacijske peči, zato je naslovni organ v okoljevarstvenem dovoljenju odločil samo o zahtevi, ki se nanaša na za predelavo odpadkov po postopku predelave R5 – uporabo odpadkov kot dodatek surovini in cementom. Upravljavec je že v vlogi z dne 30. 10. 2006 navedel, da bo v proizvodnji cementa uporabljal naslednje odpadke: škajo, žlindro, elektrofilterski pepel in sadro, v dopolnitvi vloge z dne 12. 7. 2007 pa je uporabo odpadkov pri proizvodnji cementa opredelil kot postopek predelave R5.

Upravljaec je vpisan v evidenco oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, kot obdelovalec odpadkov skladno s prvim odstavkom 40. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) kot izhaja iz točke 4.2.1. izreka tega dovoljenja.

V točki 4.2.2. izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil vrsto in skupno količino odpadkov, ki jih sme upravljavec predelati na podlagi 39. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11). V točki 4.2.3 izreka tega dovoljenja pa je naslovni organ natančneje določil tehnološke enote v katerih se predelujejo odpadki.

Zahteve iz točke 4.2.4. izreka tega dovoljenja v zvezi s skladiščenjem odpadkov namenjenih predelavi je naslovni organ določil na podlagi 22. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11).

Zahtevo v točki 4.2.5. izreka tega dovoljenja, da mora upravljavec izvajati predelavo odpadkov iz Preglednice 7 izreka tega dovoljenja tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in da predelava ne povzroča škodljivih vplivov na okolje, je naslovni organ določil na podlagi 10. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) v povezavi z 38. in 39. členom.

Zahtevo v točki 4.2.6. izreka tega dovoljenja, da mora upravljavec za odpadke, ki nastanejo po predelavi odpadkov iz Preglednice 7 izreka tega dovoljenja, začasno skladiščiti ločeno, tako da se hranijo ločeno in da ne pride do mešanja ter z njimi ravnati tako, da so primerni za obdelavo, jih opremiti z oznako o nazivu in klasifikacijsko številko je naslovni organ določil na podlagi 21. in 22. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11) in 24. člena te uredbe. V točki 4.2.7 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil, da mora upravljavec ravnati z nastalimi odpadki tako, da upošteva hierarhijo ravnanja z odpadki v skladu z 9. členom Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11).

Zahteve v točki 4.2.8. izreka tega dovoljenja v zvezi z nadaljnjim ravnanjem z nastalimi odpadki je naslovni organ določil na podlagi 21. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11).

Obveznost poročanja za odpadke, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti, je naslovni organ v točki 4.3.1 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 29. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11). Obveznost poročanja o obdelavi odpadkov je naslovni organ v točki 4.3.2 izreka tega dovoljenja določil na podlagi 42. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 103/11).

K točki 5 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja je vir hrupa, zato je naslovni organ v točki 5 izreka tega dovoljenja določil okoljevarstvene zahteve za emisije hrupa.

Naslovni organ je v točki 5.1.1 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahteve v zvezi z emisijami hrupa na podlagi 7., 8., 9. in prvega odstavka 11. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10).

Naslovni organ je v točki 5.1.2 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu ukrepe varstva pred hrupom na podlagi četrtega odstavka 10. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10).

Dopustne vrednosti kazalcev hrupa za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil v točki 5.2. izreka tega dovoljenja na podlagi 5., 14. a in 19. a člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10), in sicer Preglednic 4 in 5 Priloge 1 te uredbe.

Glede na to, da iz predloženega Poročila o ocenjevanju hrupa v okolju št. O.PO.H 25/2013 z dne 23.8.2013, ki ga je izdelala pooblaščená institucija Sinet d.o.o., Cesta 1. Maja 83, 1430 Hrastnik izhaja, da naprava iz točke 1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja povzroča največje obremenitve s hrupom na merilnih mestih:

- pred stanovanjskim objektom na naslovu Kolodvorska cesta 9, Trbovlje (merilno mesto 1 - MM 1),
- v 1. nadstropju stanovanjskega objekta na naslovu Ob železnici 19, Trbovlje (merilno mesto 2 - MM 2) in
- v 2. nadstropju stanovanjskega objekta na naslovu Ob železnici 19, Trbovlje (merilno mesto 3 - MM 3),

je bilo na osnovi rezultatov ocenjevanja hrupa, ki je bilo posledica obratovanja naprave kot vira hrupa ugotovljeno, da izmerjene vrednosti kazalcev hrupa pred stanovanjskimi objekti presegajo mejne vrednosti, ki so določene za III. stopnjo varstva pred hrupom, medtem ko vrednosti kazalcev hrupa ne presegajo mejnih vrednosti določenih za IV. stopnjo varstva pred hrupom.

Območje naprave oziroma površine podrobnejše namenske rabe prostora na območju proizvodnih dejavnosti je skladno s 1. odstavkom 4. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) uvrščamo v IV. stopnjo varstva pred hrupom, medtem ko stavbe z varovanimi prostori, ki se nahajajo v neposredni bližini naprave, skladno z določili zakonodaje uvrščamo v III. stopnjo varstva pred hrupom, saj Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) določa, da se na območju proizvodnih dejavnosti stavbe z varovanimi prostori oziroma stanovanjski prostori ne nahajajo.

Glede na to, da vrednosti kazalcev hrupa pred stavbami z varovanimi prostori ne presegajo mejnih vrednosti, določenih v preglednici 4 Priloge 1 Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) za IV. stopnjo varstva pred hrupom, da je upravljavec že izvedel določene ukrepe varstva pred hrupom in da zagotavlja obratovalni monitoring, izdaja naslovni organ upravljavcu okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje obstoječe naprave v zvezi z emisijami hrupa na osnovi 14. a člena citirane uredbe.

Skladno s 14. a členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) je naslovni organ določil dopustne vrednosti kazalcev hrupa in sicer za obdobje do 31.12.2020, medtem ko mora upravljavec naprave po tem datumu, to je po 1.1.2021 skladno z 19. a členom citirane uredbe prilagoditi obratovanje naprave tako, da pred stavbami z varovanimi prostori ne bodo presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa za III. stopnjo varstva pred hrupom.

Naslovni organ je v točki 5.3.1 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahteve v zvezi z zagotavljanjem in obsegom izvajanja obratovalnega monitoringa hrupa na podlagi prvega odstavka 13. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10) ter 6. in 8. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Naslovni organ je v točki 5.3.2 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahtevo za pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa hrupa na podlagi 9. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

Naslovni organ je v točki 5.3.3 izreka tega dovoljenja določil upravljavcu zahtevo za posredovanje poročila o ocenjevanju hrupa Agenciji RS za okolje na podlagi 13. člena Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08).

K točki 6 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Upravljavec skladišči kurilno olje EL (ekstra lahko) v rezervoarjih, zato je naslovni organ v točki 6.1 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi s skladiščenjem nevarnih tekočin, v točki 6.2 izreka tega dovoljenja pa je določil zahteve, ki se nanašajo na ukrepe po dokončnem prenehanju obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja.

V točki 6.1.1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil, v katerih rezervoarjih se lahko skladiščijo nevarne tekočine na podlagi vloge upravljavca in podatkov o rezervoarjih nevarnih tekočin v skladu z 20. členom Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah (Uradni list RS, št. 104/09, 29/10 in 105/10; v nadaljevanju: Uredba o skladiščenju).

Naslovni organ je zahteve v zvezi z obratovanjem in vzdrževanjem rezervoarjev v točki 6.1.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja določil na podlagi 5. člena Uredbe o skladiščenju, skupne zahteve v zvezi z rezervoarji pa je naslovni organ določil v točkah 6.1.3 do 6.1.5 izreka tega dovoljenja na podlagi 7. člena Uredbe o skladiščenju.

Naslovni organ je zahteve v zvezi z cevovodi in praznjenjem ter polnjenjem rezervoarjev določil v točkah 6.1.6 in 6.1.7 izreka tega dovoljenja na podlagi 8. člena Uredbe o skladiščenju zahteve v zvezi z prenehanjem uporabe rezervoarjev pa je določil v točkah 6.1.8 in 6.1.9 na podlagi 13. člena Uredbe o skladiščenju.

Zahtevo v zvezi z izdelavo načrta ravnanja z nevarnimi tekočinami za skladišča SKL1, SKL2 in SKL3 je naslovni organ določil v točki 6.1.10 izreka tega dovoljenja na podlagi 14. člena Uredbe o skladiščenju.

Naslovni organ je zahtevo v zvezi z vodenjem evidence o skladiščenju nevarnih tekočin v nadzemnem skladišču SKL1, SKL2 in SKL3 določil v točki 6.1.11 izreka tega dovoljenja na podlagi 15. člena Uredbe o skladiščenju.

Zahteve v zvezi z ukrepi, ki jih mora upravljavec izvajati v nadzemnem skladišču za preprečevanje iztekanja nevarnih tekočin iz nepremičnih rezervoarjev je naslovni organ določil v točki 6.1.12 izreka tega dovoljenja na podlagi 16. člena Uredbe o skladiščenju.

Naslovni organ je zahtevo v zvezi z preverjanjem ukrepov za preprečevanje iztekanja nevarnih tekočin iz rezervoarjev, določil v točki 6.1.13 izreka tega dovoljenja na podlagi 18. člena Uredbe o skladiščenju.

Naslovni organ je skladno s četrto točko prvega odstavka 8. člena Uredbe v točki 6.2 izreka tega dovoljenja določil tudi zahtevi, ki se nanašata na ukrepe po prenehanju obratovanja naprav iz točke 1 izreka tega dovoljenja, in sicer mora upravljavec ob prenehanju obratovanja naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, vse nevarne snovi in odpadke, ki se nahajajo v napravi ali so nastale zaradi delovanja naprave, odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo področje ravnanja z odpadki. Po odstranitvi nevarnih odpadkov in snovi iz točke 4 in 6.1 izreka tega dovoljenja pa mora upravljavec, v primeru stečaja upravljavca pa stečajni upravitelj, izvesti tudi monitoring onesnaženosti tal in v primeru prekomerne onesnaženosti zemljine izvesti sanacijo zemljine skladno z veljavnimi predpisi.

K točki 7 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Naslovni organ je skladno s tretjo in četrto točko prvega odstavka 8. člena Uredbe v točkah 7.1 in 7.2 izreka tega dovoljenja določil tudi zahtevi, ki se nanašata na ukrepe spremljanja emisij in na načrt s predvidenimi ukrepi za primer nesreče in izrednih dogodkov.

Naslovni organ je ugotovil, da se glede na Prilogo 1 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/EGS (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu Uredba 166/2006/ES) naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja razvršča v dejavnost pod številko 3.1a, tj. naprave za proizvodnjo cementa v rotacijskih peče, z zmogljivostjo več kot 500 ton na dan. Naslovni organ je skladno z določili 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi Direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Uradni list RS, št 77/06) v točki 7.3 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal. Naslovni organ je ugotovil, da se glede na Prilogo 1 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/EGS (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu Uredba 166/2006/ES) naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja razvršča v dejavnost pod številko 3.1a, tj. naprave za proizvodnjo cementa v rotacijskih peče, z zmogljivostjo več kot 500 ton na dan. Naslovni organ je skladno z določili 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ter spremembi Direktiv Sveta 91/689/EGS in 96/61/ES (Uradni list RS, št 77/06) v točki 7.3 izreka tega dovoljenja določil zahteve v zvezi s poročanjem v Evropski register izpustov in prenosov onesnaževal.

Na podlagi šeste in sedme točke drugega odstavka 74. člena ZVO-1 je naslovni organ določil obveznost upravljavca v primeru kršitve okoljevarstvenega dovoljenja ter obveznosti upravljavca v primeru, da zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje.

K točki 8 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

V točki 8.1 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil, da mora upravljavec, skladno s prvim odstavkom 8. člena Uredbe, v primeru spremembe upravljavca, najkasneje v 15 dneh obvestiti naslovni organ o novem upravljavcu.

V točki 8.2 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil, da mora upravljavec vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave, povezano z delovanjem ali razširitvijo naprave, ki lahko vpliva na okolje, skladno s 77. členom ZVO-1 pisno prijaviti naslovnemu organu, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

V točki 8.3 izreka tega dovoljenja je naslovni organ določil, da mora upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, naslovni organ na podlagi 81. člena ZVO-1 pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

K točki 9 izreka okoljevarstvenega dovoljenja

Okoljevarstveno dovoljenje se skladno s tretjim odstavkom 69. člena ZVO-1 izdaja za obdobje desetih let od dneva začetka obratovanje naprave. Skladno s četrnim odstavkom 14. člena

Uredbe začne čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je bilo izdano upravljavcem obstoječih naprav, teči z dnem njegove dokončnosti.

Naslovni organ je v točki 9.1 izreka tega dovoljenja tako odločil, da se okoljevarstveno dovoljenje za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja izdaja za določen čas, in sicer za dobo 10 let od dneva dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

6. Stranski udeleženci

Naslovni organ je s sklepom št. 35407-104/2006-24 z dne 23.10.2007 priznal status stranskega udeleženca Macerl Urošu, Ravenska vas 26a, 1410 Zagorje ob Savi in s sklepom št. 35407-104/2006-92 z dne 25. 3. 2008 stranski udeleženki Občini Trbovlje, Mestni trg 4, 1420 Trbovlje.

V ponovnem postopku je naslovni organ sledil napotilu Ministrstva za kmetijstvo in okolje v odločbi št. 35402-16/2013/2 z dne 14.6.2013 in s sklepom št. 35400-411/2012-17 z dne 20.9.2013 je priznal status stranskega udeleženca nevladnima organizacijama Focus, društvo za sonaraven razvoj, Maurerjeva 7, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju Focus), in Pravno-informacijski center nevladnih organizacij – PIC, Metelkova ulica 6, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju PIC).

Skladno s četrtem odstavkom 142. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10, v nadaljevanju: ZUP) mora oseba, ki med postopkom vstopi vanj kot stranka, sprejeti postopek v stanju, v katerem je ob njenem vstopu. Naslovni organ je stranskima udeležencema Focus in PIC omogočil vpogled v dokumentacijo zadeve. Stranska udeleženca sta dne 21.10.2013 pregledala dokumente zadeve.

Naslovni organ je v ponovnem postopku sledil napotilu Ministrstva za kmetijstvo in okolje v odločbi št. 35402-16/2013/2 z dne 14.6.2013 in nevladnima organizacijama Focus in PIC zagotovil možnost, da se izjavita o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo.

Naslovni organ je v ponovnem postopku vsem zgoraj navedenim stranskim udeležencem zagotovil, da so se izjavili o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo, in sicer jim je v izjasnitev z dopisom št. 35407-104/2006-376 z dne 21.10.2013 posredoval fotokopije naslednjih dokumentov:

1. dopis Agencije RS za okolje št. 35407-104/2006-368 z dne 1.8.2013
2. dopis Agencije RS za okolje št. 35407-104/2006-373 z dne 30.9.2013
3. dopis odvetniške družbe Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p. d.o.o., z dne 3.9.2013, ki ga je naslovni organ prejel 4.9.2013
4. dopis odvetniške družbe Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p. d.o.o z dne 11.9.2013, ki ga je naslovni organ prejel 13.9.2013
5. dopis odvetniške družbe Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p. d.o.o., z dne 17.10.2013, ki ga je naslovni organ prejel 18.10.2013
6. Priloge k zgoraj navedenim dopisom odvetniške družbe Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji o.p. d.o.o.:
 - Zapisnik o kontrolnem inšpekcijskem pregledu z dne 1.6.2002,
 - Poročilo Zavoda za zdravstveno varstvo Maribor, Inštituta za varstvo okolja, december 2002, "Emisije snovi v zrak iz peči za žganje klinkerja v podjetju Cementarna Trbovlje d.d., oktober 2002",
 - Letno poročilo 2002, Cementarna Trbovlje d.d., Trbovlje, april 2003,
 - Letno poročilo 2003, Cementarna Trbovlje d.d., Trbovlje, april 2004,
 - Sanacijski program za odpravo čezmernega obremenjevanja okolja z emisijami snovi v zrak, Trbovlje, avgust 2005,

- Projekt in tehnično poročilo za izvedbo električnih instalacij transporta premoga in piritnih ogorkov ter naprav za kurjenje sekundarnega kurišča pri peči KHD 1400t/dan s premogom v Cementarni Trbovlje, št. Projekta 1158, april 1983, izdelovalec Rudis inženiring,
- Projektna dokumentacija za električne naprave za predkalcinacijo, št. 10-040/3, izdelovalec Elektro in splošna montaža, Hidromontaža, Maribor, februar 1980,
- Investicijski program povečave proizvodnje cementa s 1500 tonsko pečjo v Cementarni Trbovlje, izdelovalca Zavod za raziskave materiala in konstrukcij Ljubljana, februar 1979.
- Dnevna poročila s podatki o prostorninskem pretoku (stopec F DP v km³/h) trajnih meritev za dan 1. 5. 2013, 11. 5. 2013, 22. 8. 2013,
- Poročilo o meritvah emisije snovi v zrak iz odpraševalne naprave mlina cementa v podjetju Lafarge Cement d.o.o, maj 2012,
- Izsek iz poročila o meritvah emisij snovi v zrak iz odparaševalnih naprav hladilnika klinkerja, mlina cementa in drobilca laporja v podjetju Lafarge Cement d.o.o, junij 2010 (str.1-7),
- Načrt ravnanja z odpadki, z dne 11. 8. 2013 in 15.10.2013
- Poročilo o meritvah nizkofrekvenčnih elektromagnetnih polj Lafarge Cement d.o.o, Trbovlje, z dne 21. 8. 2013,
- Vrednotenje izmerjenih vrednosti visokofrekvenčnih elektromagnetnih polj, z dne 21. 8. 2013,
- Obrazec OB07,
- Obrazec OB20,
- Obrazec OB21.
- Izsek iz protokola dnevno poročilo za ACF- NT z dne 4.6.2011
- Izsek iz Navodila za pogon, obratovanje in vzdrževanje; Objekt elektrofilterske naprave za hladilnik klinkarja (ZPS Kovinarstvo Krško, Tovarna industrijske opreme, 1999)
- Izsek iz Navodila za razžvepljevanje dimnega plina (FGD) Trbovlje, Peč za cement (Austrian Energy&Environment, 2007)
- Poročilo o meritvah nizkofrekvenčnih elektromagnetnih polj Lafarge Cement d.o.o, Trbovlje, z dne 21. 8. 2013
- Potrdilo št. 016/2013 o odpravi ugotovljenega odstopanja z dne 7.3.2013 - pet rezervoarjev "uprava";
- Potrdilo št. 017/2013 o odpravi ugotovljenega odstopanja z dne 7.3.2013 - trije rezervoarji "OVP"
- Potrdilo št. 018/2013 o odpravi ugotovljenega odstopanja z dne 7.3.2013 - rezervoar "R1"
- Potrdilo št. 019/2013 o odpravi ugotovljenega odstopanja z dne 7.3.2013 - rezervoar "R2"
- Potrdilo št. 20/2013 o odpravi ugotovljenega odstopanja z dne 7.3.2013 - rezervoar "odpadno olje"
- Garancijski list, izjava št. 023/2013, z dne 7.3.2013
- Garancijski list, izjava št. 024/2013, z dne 7.3.2013
- E – sporočilo izvajalca namestitve in opremljenosti rezervoarja EKO-TEH d.o.o z dne 3.10.2013
- Načrt ravnanja z nevarnimi tekočinami in evidenca o skladiščenju, Lafarge Cement d.o.o, Trbovlje

Naslovni organ je stranske udeležence pozval, da se v roku 15 dni od prejema tega poziva izrečejo o prejetih dokumentih. Stranski udeleženec Uroš Macerl je v dopisu z dne 29.10.2013 prosil za podaljšanje s strani naslovnega organa postavljenega roka, zaradi kompleksnosti zadeve, strokovne vsebine in predvsem obsega posredovane dokumentacije. Naslovni organ je s sklepom št. 35407-104/2006-378 z dne 5.11.2013 odločil, da se rok za izjasnitev ne podaljša.

Dne 6.11.2013 je naslovni organ prejel tudi prošnjo stranskih udeležencev Focus in PIC za podaljšanje roka za izjasnitev, v kateri sta navedla, da v danem 15 dnevem roku ne moreta

podrobno preučiti obsežnega gradiva, še posebej, ker gre za spremembo vloge in delni umik vloge. Naslovni organ je s sklepom št. 35407-104/2006-381 z dne 6.11.2013 odločil, da se rok za izjasnitev ne podaljša.

Stranski udeleženec Uroš Macerl je preko pooblaščenca Odvetniške pisarne Zidar Klemenčič naslovnemu organu poslal izjasnitev na posredovano dokumentacijo, ki jo je naslovni organ prejel 8.11.2013. Stranska udeleženca Focus in PIC sta poslala izjasnitev na posredovano dokumentacijo, ki jo je naslovni organ prejel 11.11.2013.

V omenjenih izjasnitvah stranski udeleženci izpostavljajo sledeče:

I. Rok za izjasnitev

Stranski udeleženci menijo, da so bila kršena določila pravil upravnega postopka, ker jim ni bil podaljšan rok za izjasnitev o prejetih dokumentih. Stranski udeleženci menijo, da jim mora biti dana možnost, da se izjasnijo v vseh dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev v postopku.

Naslovni organ pojasnjuje, da se je upravljavec v zgoraj navedenih dokumentih skliceval le na označne podatke v priloženi dokumentaciji, ki pa so stranskemu udeležencu že znani iz sodelovanja v upravnem postopku. Glede na to, da se je upravni postopek začel na zahtevo stranke leta 2006, stranski udeleženec Uroš Macerl pa sodeluje v tem postopku od leta 2007, naslovni organ meni, da v poslani dokumentaciji ni bistveno novih strokovnih podatkov pomembnih za odločitev v upravnem postopku in da je stranski udeleženec z njimi že seznanjen.

Stranskima udeležencema Focus in PIC je bil omogočen natančen vpogled v spisno dokumentacijo dne 21.10.2013. V dokumentaciji, ki je bila poslana stranskim udeležencem v izjasnitev, pa ni bilo bistveno novih dejstev in podatkov kot so v spisni dokumentaciji, ki sta jo že pregledala stranska udeleženca.

Naslovni organ pripominja, da ZVO - 1F v 87. členu določa, da mora naslovni organ postopke za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječe naprave iz 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 -odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), končati najkasneje v dveh mesecih od uveljavitve ZVO-1F, kar je odstopanje od roka za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj za naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega. Glede na navedeno, naslovni organ meni, da je bil stranskim udeležencem postavljen primeren rok za izjasnitev. Ne glede na to pa je naslovni organ skladno z drugim odstavkom 146. člena ZUP upošteval in obravnaval vse pripombe, ki so jih stranski udeleženci posredovali do izdaje te odločbe.

II. Stara vs. nova naprava in poskus legalizacije prekomerne kapacitete

Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da je potrebno napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja šteti za novo napravo. Stranski udeleženec Uroš Macerl nadalje meni, da je legalna kapaciteta peči 1000 t klinkerja/uro.

Stranska udeleženca Focus in PIC naslovnemu organu predlagata, da ugotovi stanje dejanskega zakonitega delovanja vlagatelja v kontekstu upoštevanja obsega delovanja ob uveljavitvi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07 in 68/12).

Naslovni organ ugotavlja, da ZVO-1F v 87. členu določa, da se postopki za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječe naprave iz 172. člena Zakona o varstvu okolja

(Uradni list RS, št. 39/06 - uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12), začeti pa ne končani do uveljavitve ZVO-1F, končajo v skladu s določili ZVO-1F. Pri tem omenjeni člen določa, da se za obstoječo napravo šteje naprava, ki je obratovala na dan 1. maj 2004, in v obsegu, za katerega je njen upravljavec do 31. oktobra 2006 na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04) vložil vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, skupaj z vsemi spremembami, ki so bile zaradi uskladitve na podlagi prvega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 - ZMetD, 66/06 - odločba US, 33/07 - ZPNačrt, 57/08 - ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) na napravi izvedene do uveljavitve ZVO-1F. Naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja je obratovala 1. maja 2004, zanjo je stranka vložila vlogo 30.10.2006, v kateri je navedena tudi zmogljivost naprave, zato naslovni organ obravnava napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja kot obstoječo napravo.

Naslovni organ je tako na podlagi vloge stranke, prejete 30.10.2006 in določil 172. člena ZVO-1 in 87. člena ZVO-1F ugotovil, da je stranka zaprosila za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obstoječo napravo, v kateri se izvaja IPPC dejavnost 3.1 a, tj. za napravo za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijski peči, s proizvodno zmogljivostjo 1250 ton cementnega klinkerja na dan. Skladno s 87. členom ZVO-1F naslovni organ napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja obravnava kot obstoječo napravo s kapaciteto 1250 ton cementnega klinkerja na dan. Glede na ugotovitev, da gre za obstoječo napravo, je naslovni organ postopek vodil skladno z 90. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1B) (Uradni list RS, št. 70/08), ki določa, da se v postopkih izdaje okoljevarstvenih dovoljenj za obstoječo napravo iz 68. člena zakona ne uporabljata 71. in 73. člen zakona, vlogi za pridobitev dovoljenja pa ni treba predložiti elaborata o določitvi vplivnega območja naprave iz drugega odstavka 70. člena zakona.

III. Hladilne tekočine

Stranski udeleženec Uroš Macerl v zvezi s hladilnimi tekočinami meni, da bi morala stranka, skladno z Uredbo o uporabi ozonu škodljivih snovi in fluoriranih toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 78/08) in Pravilnikom o ravnanju z ozonu škodljivih snovi in fluoriranimi toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 42/03), naslovnemu organu letno poročati. Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da v kolikor stranka izpolnjuje obveznosti, je bil poziv naslovnega organa nepotreben.

Naslovni organ je z dopisom št. 35407-104/2006-368 z dne 1. 8. 2013 pozval upravljavca, da posodobi podatke o opremi, ki vsebuje 3 kg ali več ozonu škodljivih snovi in vrsti hladiva, zaradi pravilne ugotovitve vseh dejstev. Nadalje naslovni organ pojasnjuje, da upravljavec izpolnjuje vse obveznosti določene z Uredbo o uporabi ozonu škodljivih snovi in fluoriranih toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 78/08) in Pravilnika o ravnanju z ozonu škodljivih snovi in fluoriranimi toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 42/03).

Nadalje stranski udeleženec ugotavlja, da se v hladilnem sistemu uporabljajo sredstva za preprečevanje razmnoževanja alg, zato stranski udeleženec meni, da je to potencialno tveganje za vodotok Trboveljščico in reko Savo.

Naslovni organ pojasnjuje, da se industrijske hladilne vode, v katere se dodaja sredstva za preprečevanje in razmnoževanje alg, ne bodo odvajale v Trboveljščico, temveč se bodo ponovno uporabile v proizvodnji. Ta zahteva je določena v tem dovoljenju v točki 3.1.6 izreka tega dovoljenja.

IV. Masni in prostorninski pretoki odvodnikov

Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da ni jasno ali se v dopisu odvetniške družbe Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji z dne 17.10.2013 in z dne 3.9.2013 v tabelah nanašajo vrednosti prostorninskih pretokov na normirane vrednosti ali na dejanske vrednosti.

Naslovni organ pojasnjuje, da se navedeni prostorninski pretoki nanašajo na normne pogoje, to je pri 273,15 K in 101,3 kPa ter po odbitku vlage. Upravljavec je namreč navedel največje prostorninske pretoke, ki so bili ugotovljeni pri občasnih in trajnih meritvah, pri čemer je bil ugotovljen prostorninski pretok vedno preračunan na normne pogoje, kot je razvidno iz sledečih poročil o meritvah:

- poročila o občasnih meritvah emisije snovi v zrak št. 112-09/3248-11/3/PR z dne 18. 5. 2012 na izpustu iz odpraševalne naprave mlina cementa,
- poročila o občasnih meritvah emisij snovi v zrak št. 112-09/3248-09/6/PR z dne 7. 6. 2010 na izpustu iz odpraševalne naprave hladilnika klinkerja,
- dnevnih poročil o trajnih meritvah na izpustu z oznako Z1, ki so navedena v dokumentih "protokol dnevno poročilo za ACF-NT" za dan 4. 6. 2011, 1. 5. 2013, 11. 5. 2013, 22. 8. 2013.

Naslovni organ je navedeno upošteval pri izdaji tega okoljevarstvenega dovoljenja in je v točki 2.2.6 izreka tega dovoljenja navedel največji prostorninski pretok iz naprave pri normnih pogojih.

Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da stranka ni podala dokazil o ne preseganju najmanjšega masnega pretoka za onesnaževala: Pb, As, Ni, Cd, Hg, benzo(a)piren.

Naslovni organ pojasnjuje, da je za navedene snovi iz predloga programa ocenjevanja celotne obremenitve, katerega je potrdil naslovni organ z odločbo št. 35924-12/2010-3 z dne 25.3.2010 na podlagi 2. točke drugega odstavka 49. člena Uredbe zrak razvidno, da ne presegajo najmanjše vrednosti urnega masnega pretoka snovi, zaradi česar za navedene snovi skladno z določbami tretjega odstavka 11. člena Uredbe zrak stranki ni bilo treba dokazovati izpolnjevanja pogojev v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka. Naslovni organ je pri izdaji okoljevarstvenega dovoljenja upošteval navedene ugotovitve in v točki 2.2.7 izreka tega dovoljenja omejil največji masni pretok navedenih snovi iz naprave na najmanjše vrednosti urnega masnega pretoka snovi, ki so navedene v prilogi 5 Uredbe zrak.

Stranski udeleženec Uroš Macerl je v izjasnitvi od naslovnega organa zahteval, da pojasni na osnovi česa stranka trdi, da tehnična dokumentacija (Izsek iz Navodila za pogon, obratovanje in vzdrževanje; Objekt elektrofilterske naprave za hladilnik klinkerja (ZPS Kovinarstvo Krško, Tovarna industrijske opreme, 1999) ne odraža dejanskega stanja. Stranski udeleženec namreč meni, da so obratovalna in vzdrževalna navodila del tehnične dokumentacije ob predaji v obratovanje. Slednjo pripravi proizvajalec oziroma dobavitelj naprave, zato nikakor ni dopustno, da jo po interpretaciji upravljavca njegova ocena bolj verodostojna od dobaviteljeve, ki v podrobnosti pozna tehnične specifikacije projektirane in zgrajene naprave.

Naslovni organ pojasnjuje, da je največji prostorninski pretok definiran v 46. točki 2. člena Uredbe zrak: "največji prostorninski pretok" je pretok odpadnih plinov, ki ga opredeli proizvajalec naprave v tehnični dokumentaciji oziroma ga oceni upravljavec, če dokumentacija ni na voljo in se ga preverja pri izvedbi prvih, občasnih ali trajnih meritev".

Naslovni organ je upravljavca z dopisom št. 35407-104/2006-373 z dne 30. 9. 2013 pozval, da se izjasni, ali razpolaga s tehnično dokumentacijo, v kateri je proizvajalec naprave opredelil prostorninske pretoke emisij snovi v zrak za izpuste z oznako Z1, Z2 in Z4. Stranka, je v odgovoru, ki ga je naslovni organ prejel 18. 10. 2013, navedla tehnično dokumentacijo s katero razpolaga, vendar je naslovnemu organu pojasnila, da podatki o prostorninskem pretoku

odpadnih plinov iz izpusta Z1, ki so navedeni v tehnični dokumentaciji, ne odražajo dejanskega stanja, kar je stranka dokazovala na podlagi meritev prostorninskih pretokov iz navedenega izpusta (dnevno poročilo o trajnih meritvah dne 4. 6. 2011).

Naslovni organ ocenjuje, da je upravljavec s prej navedenim poročilom o meritvah dokazal, da je največji prostorninski pretok, na podlagi katerega se lahko izračuna največji masni pretok iz izpusta Z1, dejansko nižji od projektiranega. Na podlagi navedenih ugotovitev največjega prostorninskega pretoka, je naslovni organ v točki 2.2.7 izreka tega dovoljenja omejil največje masne pretoke iz izpusta Z1 strožje, kot bi jih lahko v slučaju, če bi naprava lahko dosegala projektirane prostorninske pretoke, ki jih je opredelil proizvajalec naprave v tehnični dokumentaciji.

Stranski udeleženec Uroš Macerl v izjasnitvi naslovni organ poziva, da pojasni:

- Na podlagi katere upravljavčeve trditve je naslovni organ ugotovil, da je upravljavec navedel napačne ocene prostorninskega pretoka?
- Pri navajanju pretokov je zmeda pri navajanju prostorninskih pretokov glede normiranih veličin.
- Ali in kdo je pri naslovnem organu preveril trditve, da dokumentacija proizvajalca naprave ne ustreza dejanskemu stanju naprave, kakršno je dobavil proizvajalec?
- Ali je bil proti dobavitelju zaradi prej navedene napake sprožen kakšen postopek?
- Kako je naslovni organ preveril, da gre za reprezentativne dneve, kar se tiče normalnega obratovanja?

V zvezi z največjimi prostorninskimi pretoki stranski udeleženec ugotavlja, da so za iste izpuste v različnih dokumentih navedeni različni prostorninski pretoki in so navedeni v Preglednici 11:

Preglednica 11: Največji prostorninski pretoki v m³/h

	Centralni izpust Z1	Hladilnik klinkerja Z2	Mlin cementa Z4
Izjasnitev 3.9.2013	250.000 (AMS 2013)	25.000	30.000
Izjasnitev 17.10.2013	241.667 (AMS 2011)	25.000	29.000
Izračun ARSO 30.9.2013	219.340	25.000	29.000
Vloga stranke za predlog določitve vrednotenja z dne 29.12.2008	220.000	23.000	10.000
MEIS za izračun dodatne obremenitve	160.000	25.000	8.400

Glede ugotovitev, da je upravljavec navedel napačne ocene prostorninskega pretoka v dopolnitvi vloge z dne 4. 9. 2013 naslovni organ pojasnjuje, da upravljavec ni upošteval določb tretjega odstavka 7. člena Uredbe zrak in je na izpustu Z1 upošteval izmerjeno polurno vrednost pri trajni meritvi namesto dnevne. Nadalje je upravljavec na izpustu Z4 zaokrožil prostorninski pretok iz 29.000 m³/h na 30.000 m³/h. Naslovni organ je v točki 2.2.6 izreka tega dovoljenja v Preglednici 6 določil na izpustu Z4 največji prostorninski pretok 29.000 m³/h.

Glede navajanja prostorninskih pretokov na normirane veličine naslovni organ pojasnjuje, da se pri navajanju prostorninskih pretokov uporabljajo normni pogoji, to je pri 273,15 K in 101,3 kPa kot to določa 7. točka 2. člena Uredbe zrak. Naslovni organ je navedeno upošteval pri izdaji tega dovoljenja in je v točki 2.2.6 izreka tega dovoljenja navedel te vrednosti kot največji prostorninski pretok pri normnih pogojih.

Glede preverjanja trditev, da dokumentacija proizvajalca naprave ne ustreza dejanskemu stanju naprave, kakršno je dobavil proizvajalec, naslovni organ pojasnjuje, da skladno s 46. točko 2. člena Uredbe zrak največji prostorninski pretok opredeli proizvajalec naprave v tehnični dokumentaciji oziroma ga oceni upravljavec, če dokumentacija ni na voljo in se ga preverja pri izvedbi prvih, občasnih ali trajnih meritev. Upravljavec je podal dokaze, da tehnična dokumentacija ne odraža dejanskega stanja glede največjega prostorninskega pretoka na izpustu Z1, zato je skladno s prej omenjenimi določili Uredbe zrak, ocenil največji prostorninski pretok na izpustu Z1. Kot je bilo že pojasnjeno, je upravljavec na podlagi trajnih meritev prostorninskega pretoka dokazal, da je največji masni pretok iz izpusta Z1 dejansko drugačen od projektiranega, ter da je zaradi tega naslovni organ v točki 2.2.6. izreka tega dovoljenja omejil največje masne pretoke iz izpusta Z1 strožje, kot bi jih lahko v slučaju, če bi naprava dosegala projektirane prostorninske pretoke, ki jih je opredelil proizvajalec naprave v tehnični dokumentaciji.

Glede vprašanja stranskega udeleženca »Ali je bil proti dobavitelju zaradi prej navedene napake sprožen kakšen postopek?« naslovni organ pojasnjuje, da ne razpolaga s podatki o morebitnih postopkih proti dobavitelju opreme ter da navedeno vprašanje ne predstavlja okoliščine in dejstva, ki bi bilo pomembno za odločanje v zadevi izdaje tega okoljevarstvenega dovoljenja.

Glede reprezentativnosti in normalnega obratovanja naprave je naslovni organ ugotovil, da podatki o obratovanju naprave dne 4. 6. 2011, ki so razvidni iz dnevnega poročila o trajnih meritvah »protokol dnevno poročilo za »ACF-NT« (stolpec F DP v m³/h)« kažejo, da je naprava navedenega dne normalno obratovala s povprečnim doziranjem surovine 79,95 t/h. Glede reprezentativnosti upoštevanih prostorninskih pretokov naslovni organ pojasnjuje, da je iz poročil o meritvah, na podlagi katerih so določeni največji prostorninski pretoki razvidno, da se izmerjeni rezultati meritev prostorninskega pretoka nanašajo na obratovalne pogoje, ko je naprava v obratovalnem stanju največjega obremenjevanja okolja skladno z določbami prvega odstavka 10. člena Pravilnika o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08), zaradi česar jih je bilo mogoče uporabiti v izračunu največjega masnega pretoka iz posameznega izpusta kot izhaja iz točke 2.2.6. izreka tega dovoljenja.

V zvezi z različnimi prostorninskimi pretoki, ki jih navaja stranski udeleženec, naslovni organ pojasnjuje, da 46. točka 2. člena Uredbe zrak naslovnemu organu določa način, na katerega se v okoljevarstvenem dovoljenju določi prostorninski pretok. Prej omenjeno določilo daje upravljavcu možnost, da navede podatke iz tehnične dokumentacije oziroma oceni največji prostorninski pretok.

Stranski udeleženec Uroš Macerl ugotavlja, da je najmanjša vrednost urnega masnega pretoka za benzen določena v Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13) 0,05 kg/h, emisije iz Lafarge Cement d.o.o pa to vrednost presegajo za faktor več kot 15. Stranski udeleženec meni, da mora medicinska stroka odločiti o tem, kolikšen je lahko največji masni pretok za benzen.

Naslovni organ pojasnjuje, da je najmanjša vrednost urnega masnega pretoka za benzen določena v Uredbi zrak v prilogi 5 kot vrednost za ugotavljanje obveznosti upravljavcev glede kakovosti zunanega zraka skladno z določbami 11. člena navedene uredbe. Omenjena vrednost nikakor ne predstavlja masnega pretoka, ki ga naprava pri svojem obratovanju ne sme preseči. Največji masni pretok iz naprave se ugotavlja skladno z določbami tretjega odstavka 7. člena Uredbe zrak in se ga določi v okoljevarstvenem dovoljenju zaradi dokazovanja pogojev v zvezi s kakovostjo zunanega zraka. Največji masni pretok benzena v tem okoljevarstvenem dovoljenju je določen skladno z Uredbo zrak, pri čemer so pri določitvi največjega masnega

pretoka benzena upoštevane določbe prvega odstavka 5. člena Uredbe zrak, kar zagotavlja, da mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti v zunanjem zraku na območju vrednotenja, določenem za to napravo, niso presežene.

Naslovni organ pojasnjuje, da so dopustne vrednosti v Uredbi zrak določene upoštevajoč tako znanstvena spoznanja o škodljivosti vplivov na okolje in zdravje ljudi, stanje tehnike, v praksi preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in proizvodne postopke, kakor tudi priporočila Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) in drugih mednarodnih združenj, ki delujejo na področju varstva okolja. ZVO-1 in iz njega izhajajoči predpisi pa ne dajejo pravne podlage, da bi medicinska stroka odločala o mejnih emisijskih vrednostih v upravnih postopkih izdaje okoljevarstvenih dovoljenj.

V. Petrolkoks

V zvezi z uporabo petrolkoks kot gorivo stranski udeleženec Uroš Macerl sprašuje naslovni organ, da pojasni:

- Ali je razžvepljevalna naprava dimenzionirana za premog ali za petrolkoks?
- Iz katerega vidika je razdelana razžvepljevalna naprava v okoljevarstvenem soglasju, ki je bilo izdano za primer uporabe premoga? Vsebnost žvepla v premogu za uporabo katerega je MOP izdal okoljevarstveno soglasje št. 3540-05-46/98 z dne 2.9.1998 se giblje med 1% in 1,5%.

Stranska udeleženca Focus in PIC naslovnemu organu predlagata, da se glede uporabe goriv obseg dovoljenja presoja glede na dejansko zakonito stanje ob uveljavitvi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04, 71/07, 122/07 in 68/12), upoštevajoč omejitve glede izpustov.

Naslovni organ pojasnjuje, da je razžvepljevalna naprava dimenzionirana za odstranjevanje žveplovih oksidov iz odpadnih plinov. Namen razžvepljevalne naprave je, da zniža koncentracijo žveplovih oksidov v odpadnih plinih, dimenzionirana pa je glede na vhodne parametre odpadnih plinov. V kolikor razžvepljevalna naprava ne bi bila ustrezno dimenzionirana, bi to imelo za posledico preseganje dopustne koncentracije žveplovih oksidov. Kot pa je razvidno iz zadnjih dveh letnih poročil o trajnih meritvah emisije žveplovih oksidov, s katerimi razpolaga naslovni organ, in sicer:

- Letno poročilo o trajnih meritvah emisije snovi v zrak na izpustu Z1 iz razžvepljevalne naprave klinker peči v podjetju Lafarge Cement d.o.o., Cementarna Trbovlje – v letu 2012, ZZV Maribor Evidenčna oznaka 112-09/3248-12 / 3,
- Letno poročilo o trajnih meritvah emisije snovi v zrak na izpustu Z1 iz razžvepljevalne naprave klinker peči v podjetju Lafarge Cement d.o.o., Cementarna Trbovlje – v letu 2011, ZZV Maribor Evidenčna oznaka 112-09/3248-11 / 2,

nobena polurna ali dnevna povprečna vrednost ni prekoračevala mejne vrednosti emisijske koncentracije žveplovega dioksida, ne glede na vrsto uporabljenih goriv. Iz navedenih meritev je tako razvidno, da je razžvepljevalna naprava ustrezno dimenzionirana.

Naslovni organ pojasnjuje, da je s sklepom št. 35402-57/2006-10 z dne 27.7.2006 ugotovil, da za poseg izgradnje odžvepljevalne naprave na liniji proizvodnje klinkerja, presoja vplivov na okolje v skladu z Uredbo o vrstah in posegih v okolje za katero je potrebno izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 78/06), ni bila potrebna. Naslovni organ nadalje pojasnjuje, da je na podlagi Poročila o vplivih na okolje, Ljubljana, april 1998, ki ga je izdelala ENVITA d.o.o. (v nadaljevanju PVO), izdal okoljevarstveno soglasje št. 3540-05-46/98 z dne 2.9.1998 za poseg zamenjave tehnološkega goriva iz mazuta v premog. Iz omenjenega PVO je v točki 3. Opis značilnosti nameravanega posega razvidno, da je namen posega zamenjati obstoječe gorivo (mazut v kombinaciji z antracitom) s premogom. Predvidena je bila uporaba visoko kaloričnega premoga, ki pa ga je možno zamenjati z antracitom ali petrolkoksom, ob ustrežnejši

manjši uporabi. V PVO, v točki 4.1.3. Emisije snovi pri zgorevanju premoga, je navedeno, da potencialno zanimivi premogi vsebujejo do 20% pepela in do 1% žvepla, antracit pa vsebuje ca. 17% pepela in ca.1,5% žvepla. Nadalje je navedeno, da prisotno žveplo zgori v SO₂, ki v pretežnem delu reagira z alkalnimi komponentami klinkerja in ne obremenjuje okolja. Ta mehanizem vezave žveplovih oksidov je tudi razlog za dejstvo, da višja vsebnost žvepla v gorivu pri žganju klinkerja neposredno ne vpliva na emisijo žveplovih oksidov, pač pa ji je potrebno prilagoditi sestavo oziroma delež alkalnih komponent v surovinski sestavi klinkerja. Naslovni organ tako pojasnjuje, da iz PVO izhaja, da je v rotacijski peči za žganje cementa kot gorivo predvidena uporaba premoga, petroikoksa in kurilnih olj. Navedeno PVO se je nanašalo na takratno tehnologijo, ki ni obsegala razžvepljevalne naprave. S kasnejšim zagonom razžvepljevalne naprave je bil namreč v celoti odpravljen problem preseganja mejnih vrednosti emisije žveplovih oksidov.

VI. Vodna bilanca in vodni viri, ki jih uporablja upravljavec

Stranski udeleženec Uroš Macerl od naslovnega organa zahteva, da pred izdajo okoljevarstvenega dovoljenja preveri, ali upravljavec razpolaga z vodnim dovoljenjem ter, da razčisti tudi vprašanje skladnosti oskrbe z vodo s Pravilnikom o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 36/06,41/08).

Naslovni organ pojasnjuje, da je upravljavec pridobil vodno dovoljenje št. 35536-4/2007 - 4 z dne 29.5.2007, ki ga je izdal naslovni organ. Vprašanje glede oskrbe s pitno vodo ni predmet tega upravnega postopka.

VII. Predelava odpadkov

V zvezi z valjarniško škajo stranski udeleženec Uroš Macerl ugotavlja, da so bile že ugotovljene težave upravljavca s notranjim kroženjem talija v peči in velike emisije v zrak. Stranski udeleženec ugotavlja, da gre za ponovno nepopolno ugotavljanje dejanskega stanja tokov procesu kot v okolju in posledično potencialno napako v odločitvi, ki bi lahko omogočila vnos še dodatnih količin talija v proces in s tem emisij v okolje. Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da dodatki pepela, žitindre in kotlovskega prahu spreminjajo kemijsko in fizikalno strukturo izpustov iz mlina cementa.

Naslovni organ pojasnjuje, da ne gre za nepopolno ugotavljanje dejanskega stanja, saj se težke kovine zaradi narave procesa pretežno vgradijo v klinker, ki pa mora ustrezati standardom za proizvode, preden se lahko da na trg. Z namenom nadzora nad emisijami iz vseh izpustov, je naslovni organ za emisije snovi v zrak iz naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja določil dopustne vrednosti v točki 2.2. izreka tega dovoljenja.

Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da je elektrofilterski pepel nekoliko radioaktiven, vendar odločba tega v nobenem segmentu ne obravnava.

Naslovni organ pojasnjuje, da je v točki 4.2.2 izreka tega dovoljenja dovolil predelovati le tisti elektrofilterski pepel, ki je nenevaren odpadki skladno z Uredbo o odpadkih (Uradni list RS, št 103/11) in za tiste odpadke, za katere se citirana uredba uporablja. Skladno s četrto točko drugega odstavka 2. člena Uredbe o odpadkih se namreč ta uredba ne uporablja za radioaktivne odpadke.

Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da je uporaba oblog in materialov odpornih proti ognju sporna kot dodatek v mlinu surovine, ker bi moral naslovni organ najprej preveriti ali gre v tem primeru za azbest.

Naslovni organ je v točki 4.2.2 izreka tega dovoljenja opredelil vrsto odpadkov, ki se smejo predelovati v napravi iz točke 1 izreka tega dovoljenja. Prav tako je naslovni organ v točki 4.2.5. izreka tega dovoljenja določil, da upravljavec izvaja vstopno kontrolo odpadkov, ki obsega pregled spremljajoče dokumentacije o odpadkih, ugotavljanje istovetnosti odpadkov s tehtanjem in vizualnim pregledom odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti. Za odpadne obloge in materiale, odporne proti ognju mora upravljavec preveriti dokazilo o ustreznosti uvrstitve tega odpadka med odpadek s klasifikacijsko številko 16 11 06. Skladno s tretjim odstavkom 5. člena Uredbe o odpadkih je treba odpadek, ki ga je mogoče uvrstiti med nevarne ali nenevarne odpadke, uvrstiti med nevarne odpadke, razen, če je iz podatkov o sestavi odpadka in koncentraciji nevarnih snovi ali na podlagi njegove analize s preizkusnimi metodami razvidno, da nima nobene od lastnosti iz Priloge 1 Uredbe o odpadkih, kar pomeni, da morajo povzročitelji tega odpadka izkazovati ustreznost uvrstitve odpadka. V primeru pošiljk odpadkov preko meja pa mora upravljavec pregledati ustreznost in veljavnost transportnih listin (Priloge VII oziroma Priloge IB Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov). V točki 4.2.5. izreka tega dovoljenja je tudi določeno, da upravljavec zavrne odpadke v primeru, da dostavljeni odpadki ne ustrezajo podatkom v predloženi spremljajoči dokumentaciji, kar pomeni tudi v primeru, če vsebujejo azbest ali so radioaktivni.

Stranski udeleženec Uroš Macerl dvomi, da so količine odpadkov, ki se bodo predelovale po postopku R5 prave.

Naslovni organ pojasnjuje, da odloča na podlagi vloge stranke, v kateri stranka prosi za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo odpadkov po postopku R5. Napravi, na katerih se izvaja predmetni postopek, sta mlin surovin in mlin cementa, količine odpadkov, za katere je stranka zaprosila, da bi jih letno predelala na teh dveh napravah pa v nobenem primeru ne presegajo dejanskih zmogljivosti teh dveh naprav. Stranka namerava na mlinu surovin le del surovin nadomestiti z odpadki, prav tako pa namerava le del dodatkov k klinkerju nadomestiti z odpadki. Skladno z določbo 41. člena Uredbe o odpadkih mora upravljavec naprave za predelavo odpadkov voditi evidenco o obdelavi odpadkov, ki vsebuje med drugim tudi podatke o klasifikacijskih številkah in količinah odpadkov. Skladno z določbo 42. člena Uredbe o odpadkih mora upravljavec tudi letno poročati Agenciji RS za okolje. Izpolnjevanje zahtev določenih v okoljevarstvenem dovoljenju pa je tudi predmet inšpekcijskega nadzora.

VIII. Vpliv na javno zdravje

Stranski udeleženec Uroš Macerl v izjasnitvi ugotavlja, da Lafarge Cement ni v ničemer dokazal, da njegove emisije ne vplivajo na zdravje ljudi ali pa so zanemarljive.

Naslovni organ pojasnjuje, da je upravljavcu določil dopustne vrednosti emisij snovi v zrak, emisij snovi v vode, dopustne vrednosti kazalcev hrupa, zahteve za ustrezno ravnanje z odpadki, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti in zahteve za predelavo odpadkov skladno z okoljsko zakonodajo. S predpisi določene dopustne vrednosti, ukrepi in način ravnanja z odpadki pa so določeni upoštevajoč tako znanstvena spoznanja o škodljivosti vplivov na okolje in zdravje ljudi, stanje tehnike, v praksi preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in proizvodne postopke, kakor tudi priporočila Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) in drugih mednarodnih združenj, ki delujejo na področju varstva okolja. V kolikor upravljavec preseže predpisane dopustne vrednosti ali pravila ravnanja, se šteje, da čezmerno obremenjuje okolje. V tem primeru pa mora ukrepati inšpektor, pristojen za varstvo okolja.

IX. Kamnolom in razpršene emisije

Stranski udeleženec Uroš Macerl v izjasnitvi sprašuje naslovni organ ali je stranka podala ločeno vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za kamnolom. Stranski udeleženec poziva stranko ali upravni organ, da obrazloži emisije iz kamnoloma iz vidika v letu 2009 sprejetega Operativnega programa varstva zunanjega zraka pred onesnaženjem s PM(10) in iz vidika Odloka o načrtu za kakovost zraka za območje Zasavja, ki se sprejema.

Naslovni organ pojasnjuje, da odloča na podlagi vloge stranke, prejete 30. 10. 2006, v kateri kamnolom ni del naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja, zato ni predmet tega upravnega postopka.

X. Odlok o načrtu za kakovost zraka na območju Zasavja

Stranski udeleženec Uroš Macerl v izjasnitvi zahteva od naslovnega organa pojasnilo ali bo Odlok o načrtu za kakovost zraka na območju Zasavja kakorkoli vplival na vsebino okoljevarstvenega dovoljenja za Lafarge Cement d.o.o, ki je eden izmed največjih virov PM(10) v Zasavju.

Odlok o načrtu za kakovost zunanjega zraka na območju Zasavja (Uradni list RS, št. 108/13) je v veljavi, vendar ne vsebuje določil, ki bi vplivale na vsebino okoljevarstvenega dovoljenja. Ta odlok določa: območje izvajanja ukrepov, ki je s Sklepom o določitvi podobmočij zaradi upravljanja s kakovostjo zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 58/11) opredeljeno kot podobmočje z oznako SI22 in je na podlagi Odredbe zaradi čezmerne onesnaženosti zunanjega zraka z delci PM(10) uvrščeno v razred največje obremenjenosti, ukrepe za zmanjšanje onesnaženosti zunanjega zraka z delci PM(10) za doseganje skladnosti z mejnimi vrednostmi za delce PM(10) s ciljem zmanjšati škodljive vplive na zdravje in okolje ter spremljanje učinkov izvajanja, noveliranje in obdobje izvajanja teh ukrepov, odgovorne organe za pripravo in izvajanje ukrepov za izboljšanje kakovosti zunanjega zraka, vključno z nalogami občine in države, obveznostmi povzročiteljev obremenitve, obveznostmi izvajalcev javnih služb varstva okolja ter oseb, ki izvajajo dejavnosti varstva okolja. Zgoraj citirani odlok v 6. členu določa, da Vlada Republike Slovenije na podlagi ukrepov iz priloge tega odloka sprejme podrobnejši program ukrepov za tri koledarska leta, ki je natančno ovrednoten. 11. člen citiranega odloka pa določa, da se podrobnejši program ukrepov za leta 2014, 2015 in 2016 sprejme v treh mesecih po sprejetju tega odloka. Zaradi navedenega Odlok o načrtu za kakovost zunanjega zraka na območju Zasavja ne vpliva na izdajo tega okoljevarstvenega dovoljenja.

XI. Zakonodajni okvir

Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da bi moral naslovni organ v zvezi z določitvami emisij snovi v zrak uporabiti 30.a člen Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08, 61/09 in 50/13) ter v zvezi z uporabo petrolkosa sedmi odstavek 9. člena prej navedene uredbe.

Naslovni organ pojasnjuje, da Uredba zrak v 30.a členu določa, da lahko naslovni organ določi strožje mejne vrednosti emisije, če je to potrebno zaradi doseganja kakovosti zunanjega zraka in sicer na podlagi šestega in sedmega odstavka 9. člena prej navedene uredbe. Naslovni organ pojasnjuje, da se celoten 9. člen Uredbe zrak uporablja samo v primerih, ko ocenjena obstoječa obremenitev ali vsota obstoječe in dodatne obremenitve razvidno kaže, da je na katerem koli merilnem mestu na območju vrednotenja presežena mejna letna koncentracija ali

ciljna letna vrednost snovi v zunanjem zraku iz predpisa, ki ureja koncentracijo te snovi v zunanjem zraku.

Naslovni organ je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja na podlagi podatkov o masnih pretokih posameznih snovi v zrak, navedenih v Vlogi za predlog območja vrednotenja in predlog merilnih mest za ocenjevanje obremenitve, upravljavca Lafarge Cement d.d. Trbovlje Kolodvorska cesta 5 1420 Trbovlje, številka upravne zadeve 35924-81/2008, in poročilih o meritvah emisij snovi v zrak, ki so bila predložena vlogi ugotovil, da mora upravljavec za napravo, navedene v točki 1 izreka tega dovoljenja skladno z določbami 11. člena Uredbe zrak, dokazovati izpolnjevanja pogoje v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka za parametre celotni prah, dušikove okside in benzen.

Upravljavcu je naslovni organ z odločbo št. 35924-12/2010-3 z dne 25.3.2010 skladno z določbami 2. točke drugega odstavka 49. člena Uredbe zrak potrdil program ocenjevanja celotne obremenitve.

Upravljavec je naslovnemu organu predložil ocene celotne obremenitve vključno z obrazložitvijo izračuna rezultatov ocene celotne obremenitve in ocene dodatne obremenitve vključno z obrazložitvijo izračuna rezultatov ocene obremenitve št. EKO5021, ki jo je izdelal Elektroinštitut Milan Vidmar dne 1. 8. 2011 in z dopolnitvijo št. EKO5221 dne 31. 1. 2012. Iz prej navedenega dokumenta je naslovni organ ugotovil, da obratovanje naprave iz točke 1 izreka tega dovoljenja zagotavlja, da mejne letne koncentracije ali ciljne letne vrednosti v zunanjem zraku na merilnih mestih na območju vrednotenja, določenem za to napravo za parametre celotni prah, dušikovi oksidi in benzen, niso presežene. Zato je naslovni organ ugotovil, da naprava izpolnjuje pogoje v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka iz 1. točke drugega odstavka 5. člena Uredbe zrak. Za ostale parametre skladno z določbami tretjega odstavka 11. člena Uredbe zrak upravljavcu naprave ni bilo potrebno dokazovati izpolnjevanja pogojev v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka.

Na podlagi navedenega naslovni organ pojasnjuje, da je upravljavec dokazal, da naprava izpolnjuje pogoje v zvezi s kakovostjo zunanjega zraka iz 1. točke drugega odstavka 5. člena Uredbe zrak in zato za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja ne veljajo določbe 9. člena Uredbe zrak, kar je pogoj za določitev strožjih mejnih vrednosti na podlagi 30.a člen Uredbe zrak. Zaradi navedenega naslovni organ ni določil strožjih mejnih vrednosti na podlagi 30.a člena Uredbe zrak.

XII. Hrup

Štranski udeleženec Uroš Macerl poziva naslovni organ, da preveri legitimnost potrdila Občine Trbovlje št. 35003-43/02 z dne 12.4.2002, s katero naj bi te ta tudi stanovanjska območja uvrstila v IV. stopnjo.

Naslovni organ pojasnjuje, da iz Poročila o prvih meritvah in obratovnem monitoringu za vire hrupa št. HO-004/2012 z dne 20. 4. 2012, ki ga je izdelala pooblaščen institucija SINT d.o.o., Gimnazijska 22, 1420 Trbovlje, izhaja, da se naprava iz točke 1 izreka tega dovoljenja nahaja v območju urejanja P 6/1 - Cementarna, ki se ureja z Odlokom o prostorsko ureditvenih pogojih za območje urejanja P 6/1 - Cementarna (Uradni vestnik Zasavja, št. 11/94), namenjenem za proizvodnjo cementa. Omenjena dejstva namreč izhajajo iz Potrdila o namenski rabi zemljišča št. 3502-68/12 - 2 0200 44, ki ga je dne 2. 4. 2012 izdala Občina Trbovlje in v katerem je navedeno, da je potrebno v zvezi z varstvom pred hrupom glede na namensko rabo prostora skladno s 4. členom Uredbe upoštevati predpisano stopnjo varstva pred hrupom. Na osnovi pregleda zgoraj navedenega poročila ter Poročila o ocenjevanju hrupa v okolju št. O.PO.H25/2013 z dne 23. 8. 2013, ki ga je izdelala pooblaščen oseba SINET d.o.o., Cesta 1.

Maja 83, Hrastnik, je naslovni organ ugotovil, da so bile vrednosti kazalcev hrupa določene na treh merilnih mestih, in sicer v neposredni bližini naprave pred objekti, v katerih se nahajajo stanovanja, to je pred gasilskim domom, na naslovu Kolodvorska cesta 10, ter pred I. in II. nadstropjem železniške postaje, kjer se nahajajo stanovanja. Izmerjene vrednosti kazalcev hrupa so sicer presegale mejne vrednosti, ki so določene za III. stopnjo varstva pred hrupom, niso pa presegale mejnih vrednosti za IV. stopnjo varstva pred hrupom. Skladno z navedenim so od 1. 1. 2021 dalje v izdanem okoljevarstvenem dovoljenju v točki 5.2. predpisane dopustne vrednosti kazalcev hrupa, ki so določene za III. stopnjo varstva pred hrupom. Do navedenega datuma pa lahko upravljavec vira hrupa skladno s 14. a členom prej navedene uredbe obratuje pod pogojem, da vrednosti kazalcev hrupa pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori ne presegajo mejnih vrednosti, določenih za IV. stopnjo varstva pred hrupom.

XIII. Dodatna vprašanja

Stranski udeleženec Uroš Macerl je preko pooblaščenca Odvetniške pisarne Zidar Klemenčič naslovnemu organu poslal dopis, ki ga je naslovni organ prejel 7. 1.2014. Stranski udeleženec ugotavlja, da je bilo stranki Lafarge Cement leta 2011 odvzeto IPPC dovoljenje. Stranski udeleženec Uroš Macerl meni, da je glede na navedeno jasno, da mora stranka obratovati po zadnjem veljavnem dovoljenju, torej dovoljenju, ki ga je Lafarge Cement imel pred tem odvzemom. Po ugotovitvah stranskega udeleženca je to uporabno dovoljenje iz leta 2004 (Uporabno dovoljenje št. 3702-3/2004 z dne 6.12.2004). V navedenem dokumentu stranski udeleženec naslovnemu organu predlaga in ga naproša, da razčisti naslednja vprašanja:

1. Ali ima Lafarge Cement še kakšno poznejše dovoljenje po katerem bi smel obratovati?
2. V kolikor stranka Lafarge Cement ne razpolaga s poznejšim dovoljenjem in obratuje po dovoljenju iz leta 2004, ter glede na to, da se v uporabnem dovoljenju iz 2004 petrolkoks ne omenja kot energent, stranski udeleženec naproša naslovni organ, da ugotovi ali sporoči stranskemu udeležencu pravno podlago za uporabo navedenega energenta, saj ostaja dejstvo, da ga stranka Lafarge Cement kuri oziroma uporablja kot energent.

Naslovni organ pojasnjuje, da je upravljavca potrebno obravnavati kot upravljavca obstoječe naprave v skladu z določbo drugega odstavka 172. člena Zakona o varstvu okolja (ZVO-1) in 87. člena ZVO-1F. Upravljavec je za napravo iz točke 1 izreka tega dovoljenja v roku oddal vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, o kateri pa še ni bilo pravnomočno odločeno. Ker je to obstoječa naprava, torej naprava, ki je delovala na dan uveljavitve Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 97/04), to pa je 18. 9. 2004, lahko na podlagi določbe tretjega odstavka 172. člena ZVO-1 deluje, dokler upravljavec zanjo ne pridobi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja. Naprava lahko obratuje kot obstoječa naprava v obsegu in na način, na kakršnega je obratovala na dan uveljavitve citirane Uredbe.

3. Ali naslovni organ ARSO (oz. kolikor obstaja informacija pri naslovnem organu, tudi ali Ministrstvo za kmetijstvo in okolje) razpolaga/ta s presojo vplivov petrolkoksna na okolje? kateri dokumenti naj bi to bili? Ali je sestavni del vloge za izdajo novega IPPC dovoljenja, torej dovoljenja zaradi katerega teče predmetni postopek pred naslovnim organom?

Naslovni organ pojasnjuje, da glede na določila Uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 78/06, 72/07, 32/09, 95/11 in 20/13), uporaba goriva v okviru obratovanja cementarne sama po sebi ne predstavlja poseg, za katerega bi bila potrebna izvedba presoja vplivov na okolje in pridobitev okoljevarstvenega soglasja. Predmet dosedanjih presoj ni bila izključno uporaba petroikoksna.

Naslovni organ nadalje pojasnjuje, da je uporaba goriva petrolkoks skladna z dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov in načrtom monitoringa emisij toplogrednih plinov, na podlagi katerega upravljavec vsako leto izdeja poročilo o količini emisij CO₂ iz uporabljenih goriv, skladno s predpisi s področja izpuščanja toplogrednih plinov. Pri tem za izračun emisij petrolkoks uporablja neto kalorične vrednosti in emisijske faktorje, ki jih Republika Slovenija navaja v državnih evidencah toplogrednih plinov, predloženih sekretariatu Okvirne konvencije Združenih narodov za podnebne spremembe (UNFCCC) in Evropski Komisiji in so za vsako leto posebej objavljeni na strani Agencije RS za okolje (že od leta 2005 dalje). Zato mora upravljavec uporabiti objavljene neto kalorične vrednosti in emisijske faktorje za uporabljena goriva iz načrta monitoringa, kar velja tudi za gorivo petrolkoks.

7. Sodelovanje javnosti

V 90. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (ZVO-1B) (Uradni list RS, št. 70/08) je določeno, da se v postopkih izdaje okoljevarstvenih dovoljenj za obstoječo napravo iz 68. člena ZVO-1 ne uporablja 71. člen zakona.

Skladno s 14. členom Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 71/07) se za obstoječe naprave v postopku za pridobitev prvega okoljevarstvenega dovoljenja sodelovanje javnosti zagotovi z izdajo obvestila o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju. Objava mora vsebovati zlasti vsebino odločitve in glavne razloge za odločitev o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja.

Naslovni organ mora skladno z določili 78a. člena ZVO-1 javno objaviti kopijo izdanega okoljevarstvenega dovoljenja na krajevno običajen način in na svetovnem spletu najkasneje v 30 dneh po vročitvi odločbe strankam.

8. Odločitev o okoljevarstvenem dovoljenju

Naslovni organ je na podlagi ugotovljenega dejanskega stanja in dokazov na katere je oprto, ugotovil, da upravljavec zagotavlja: preprečevanje onesnaževanja okolja večjega obsega, preprečevanje nastajanja odpadkov skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, predelavo odpadkov ali njihovo odstranjanje, skladno s predpisi in učinkovito rabo energije.

Navedeno pomeni, da so pogoji za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja izpolnjeni, zato je naslovni organ upravljavcu izdal okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave iz 1 točke izreka tega dovoljenja.

Hkrati je bilo treba upravljavcu določiti pogoje v smislu izpolnjevanja določil zakonodaje varstva okolja. V dovoljenju so skladno z 8. členom Uredbe, ki določa podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, in na podlagi pravnih podlag, ki so navedene točki 5 obrazložitve tega dovoljenja, določene zahteve v zvezi z emisijami snovi v zrak in dopustne vrednosti emisij snovi v zrak, zahteve v zvezi z emisijami snovi in toplote v vode in dopustne vrednosti emisij snovi in toplote v vode, zahteve v zvezi z emisijami hrupa in dopustne vrednosti kazalcev hrupa, okoljevarstvene zahteve za predelavo odpadkov in zahteve za ravnanje z odpadki, ki nastanejo zaradi opravljanja dejavnosti. Z dovoljenjem je določena tudi obveznost upravljavca z zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa emisij snovi v zrak, emisij snovi in toplote v vode, emisij hrupa in obveznost poročanja za odpadke, ki nastajajo zaradi opravljanja dejavnosti. Naslovni organ je določil tudi zahteve za učinkovito rabo energije in ukrepe za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, zahteve za skladiščenje nevarnih tekočin, ukrepe za obratovanje naprave ob izrednih razmerah in ukrepe za preprečitev onesnaževanja okolja in vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja. Prav tako so v

okoljevarstvenem dovoljenju določeni posebni pogoji, ki se nanašajo na spremljanje porabe energije, vode, osnovnih in pomožnih materialov, emisij snovi v zrak in vodo ter nastanek odpadkov in na dolžnost poročanja o izpustih in prenosih onesnaževal.

9. Pritožba stranskega udeleženca zoper okoljevarstveno dovoljenje

Skladno s petim odstavkom 172. člena ZVO-1 v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja upravljavcu obstoječih naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, pritožba stranskega udeleženca ne zadrži izvršitve.

III. Stroški postopka

V skladu s petim odstavkom 213. člena v povezavi s 118. členom ZUP je bilo treba odločiti tudi o stroških postopka. Glede na to, da v tem postopku stroški niso nastali, je bilo o njih odločeno, kot izhaja iz točke IV. izreka te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu: Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vloži pisno ali poda ustno na zapisnik pri Ministrstvu za kmetijstvo in okolje, Agenciji RS za okolje, Vojkova cesta 1b, 1102 Ljubljana. Za pritožbo se plača upravna taksa v višini 18,12 EUR. Upravna taksa se plača v gotovini oziroma z elektronskim denarjem ali drugim veljavnim plačilnim instrumentom in o plačilu predloži ustrezno potrdilo.

Upravna taksa se lahko plača na podračun javnofinančnih prihodkov z nazivom: Upravne takse – državne in številko 0110 0100 0315 637 z navedbo reference: 11 23345-7111002-35407014.

Postopek vodila:

mag. Katja Buda
sekretarka

mag. Inga Turk
direktorica Urada za varstvo okolja in narave

Vročiti:

- pooblaščenki upravljavca, Odvetniški družbi Rojs, Peljhan, Prefesnik & partnerji o.p., d.o.o., Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana (za Lafarge Cement, d.o.o., Kolodvorska cesta 5, 1420 Trbovlje),
- pooblaščenki stranskega udeleženca, Odvetnici Nini Zidar-Klemenčič, Slovenska cesta 54, 1000 Ljubljana (za Uroš Macerl, Ravenska vas 26a, 1410 Zagorje ob Savi),
- stranski udeleženci, Občini Trbovlje, Mestni trg 4, 1420,
- stranskemu udeležencu Pravno-informacijskemu centru nevladnih organizacij – PIC, Metelkova ulica 6, 1000 Ljubljana – osebno
- pooblaščenku za vročitve Pravno-informacijskemu centru nevladnih organizacij – PIC, Metelkova ulica 6, 1000 Ljubljana (za Focus, društvo za sonaraven razvoj, Maurerjeva 7, 1000 Ljubljana) – osebno

Poslati po 4. odstavku 72. člena ZVO-1 (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12 in 92/13):

- Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo in okolje, Inšpekcija za okolje, Parmova 33, 1000 Ljubljana – po elektronski pošti (irskgh.mkgp@gov.si)